

Salona

List učenika i učitelja OS "Vjekoslava Paraca"

40. godišnjica škole

Pozdravljam Vas, dragi prijatelji i čitatelji!

Sretan sam i ponosan što Vam predstavljamo 11. broj našeg školskog lista "Salona" koji je nastao kao plod stvaralačkog i kreativnog rada vrijednih učenika i učitelja naše škole.

Ova 2009./2010. školska godina za nas je iznimno značajna, prožimaju nas posebni i ugodni osjećaji ponosa pripadnosti našoj školskoj zajednici – učenika, učitelja i ostalih djelatnika naše škole.

Naime, naša škola obilježava 40 godina svog uspješnog rada i djelovanja.

S obzirom na godine postojanja, nismo ni starija, a ni mlada škola. Moglo bi se reći kao "čovjek u najboljim godinama", iskusan, ali još uvijek zdrav i pun životne snage i volje.

40 generacija učenika u proteklih 40 godina, 7700 učenika svoje obrazovanje u cijelosti ili djelomično je izvršilo u našoj školi, 900 učitelja, stručnih suradnika i ostalog kadra privremeno ili stalno imalo radni odnos u školi, 7 ravnatelja i to uključujući i privremene vršitelje dužnosti (Ivica Horvat, Ante Ramljak, Ivo Tomić, Tonka Čurepić, Darko Radić, Margit Mikelić i Đuro Baloević).

Značajne su to brojke.

Mnogi kažu da nije lijepo o sebi govoriti sve najbolje i pretjerano se hvaliti te da je sud javnosti najobjektivniji. U potpunosti se slažem s navedenom tvrdnjom, ali ipak sagledavajući iz današnje pozicije rad i djelovanje škole u proteklom razdoblju mislim da su vidljivi kvalitetni pomaci u organizaciji rada, materijalnim, kadrovskim uvjetima i odgojno-obrazovnim rezultatima rada i prije svega uspjeha naših učenika.

Dugi niz godina škola je djelovala u teškim, pa i neprimjerenim uvjetima rada, daleko od uobičajenog pedagoškog standarda. To se posebno odnosi na razdoblje od početka Domovinskog rata pa do početka školske godine 2006./2007. odnosno početka rada nove OŠ kraljice Jelene.

Naime, veliki broj učenika (preko 1000) i RO (čak 44), rad u tri smjene, nedovoljni prostorni uvjeti, loše stanje objekata škole (CŠ i PŠ), manjak opreme i pomagala, veliki broj učenika-putnika (450) i njihova prometna nesigurnost ozbiljno su ograničavali rad učenika i učitelja škole. Pa ipak, i u takvim teškim uvjetima rada ostvarivani su zavidni rezultati, brojni kvalitetni projekti i dobivena mnogobrojna priznanja od kojih svakako najviše godi Kolektivna nagrada grada Solina za 2002. godinu.

Od školske godine 2006./2007. započinje niz kvalitativnih promjena u radu škole koje su danas uvelike vidljive, a uvjeren sam da će u narednim godinama biti još uočljivije.

Prije svega: smanjen je broj učenika (za nešto više od 400 učenika), RO (za 16 RO), ukinut je rad u tri smjene, unaprijedena je organizacija rada (posebno za izbornu, dopunska i dodatnu nastavu te izvanškolske aktivnosti, kao i za prijevoz učenika-putnika kojih je sada ukupno 159), bitno moderniziran namještaj, oprema i pomagala, poboljšana prometna sigurnost učenika i iznad svega izvršeni veliki i važni zahvati uređenja i adaptacije školske zgrade.

Obveza mi je još jednom, od srca, u ime svih učenika i djelatnika škole zahvaliti na razumijevanju i pomoći Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa, gradu Solinu, tvrtki Cemex Hrvatska, a ponajviše našem osnivaču Splitsko-dalmatinskoj županiji, kao i brojnim drugima institucijama i tvrtkama.

Osim navedenog naglasio bih i sljedeće: nastavni kadar u školi u protekle četiri godine bitno je pomlađen, potpuno je ekipirana stručna služba škole.

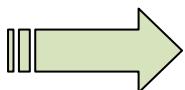
Ono na što sam posebno ponosan i što smatram najvrjednijim su zavidni međuljudski odnosi koji su razvijeni između djelatnika škole, učenika i roditelja, kao i optimizam i vedri duh koji vlada u školi.

Naše najveće blago su naši dragi učenici koji sve boljim odgojno-obrazovnim rezultatima (posebno ove godine) potvrđuju opravdanost svake uložene kune i napora u poboljšanju uvjeta rada škole. To mora biti naš osnovni dugoročni cilj jer sve u radu s djecom ostvarimo danas, višestruko će nam se vratiti u budućnosti.

Osnovne odrednice našeg rada u budućem razdoblju bit će: daljnje unapređenje i modernizacija odgojno-obrazovnog rada, trajna i aktivna suradnja s lokalnom zajednicom, očuvanje nacionalnog identiteta, razvoj ekološke svijesti, otvorenost promjenama i težnja boljem i kvalitetnijem radu jer ovo nije kraj puta, već vrijeme kada trebamo krenuti još odlučnije i hrabrije u novi iskorak i u susret novim izazovima.

Ravnatelj: Đuro Baloević, prof.

Sadržaj

U ime škole	4
U povijesnom krilu	6
Kad se male ruke slože	8
Zelene stranice	10
Istražili smo	
Globalno zatopljenje	13
Tamna strana Facebooka	14
Beatbox	15
Capoeira	15
Put ka sreći - ekskurzija.	16
<i>Zvjezdice</i> (likovno-literarni prilog)	
Pitam te, pitam	18
O ukusima se (ne) raspravlja	34
Spomen na	36
U svijetu knjige	38
English is fun	40
Modni krik	44
Zanimljivosti	45
Veliki odmor	46
Razbibriga	47

Salona, list učenika i učitelja OŠ Vjekoslava Paraća

Adresa: Dudini 17, Solin

e-mail: os-solin-002@skole.t-com.hr; tel./fax. 217 876

Glavni urednik: Jelena Vukojević, prof.

Uredništvo: Ivana Ančić, 7.b razred

Petra Božić Kudrić, 7.b razred

Marija Ljubičić, 7.b razred SLAV PARAĆ

Sara Prcela, 7.b razred

Iva Šarić, 7.b razred

Jelena Zečević, 7.b razred

Grafički urednik: Mate Dorvak, prof.

Fotografije: Frane Ljubetić, prof.

Tisk: Školska knjiga

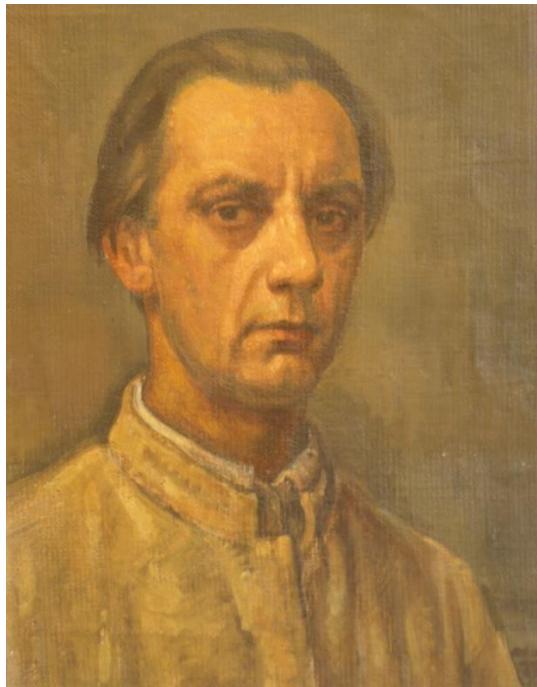
Naklada: 500 primjeraka

Solin, svibanj 2010.

U ime škole

Kako je u našem listu do sada rečeno mnogo toga o Vjekoslavu Paraću, iznimnom slikaru po kojem naša škola i nosi ime, nećemo o njemu navoditi već poznate biografske podatke. Predstaviti ćemo ga, ovoga puta, iz učeničkog kuta. Naime za 100. obljetnicu njegova rođenja, učenici su predstavili Vjekoslava Paraća na svoj način...

Autoportret Vjekoslava Paraća

Vjekoslav Parać

Ponosimo se Vjekoslavom Paraćem

Moj gradić Solin dići se imenom slikara Vjekoslava Paraća. Svi moji učitelji i suučenici se također ponose školom koja nosi njegovo ime.

Vjekoslav Parać se rodio i živio u kući moga prijatelja Mira, njegovog rođaka, čije kućne zidove i danas krase neke originalne Paraćeve slike. Školjući se i stvarajući u Solinu, Splitu, Zagrebu, Parizu i Rimu, slikar Vjekoslav Parać stjecao je znanje i iskustvo vještog umjetnika.

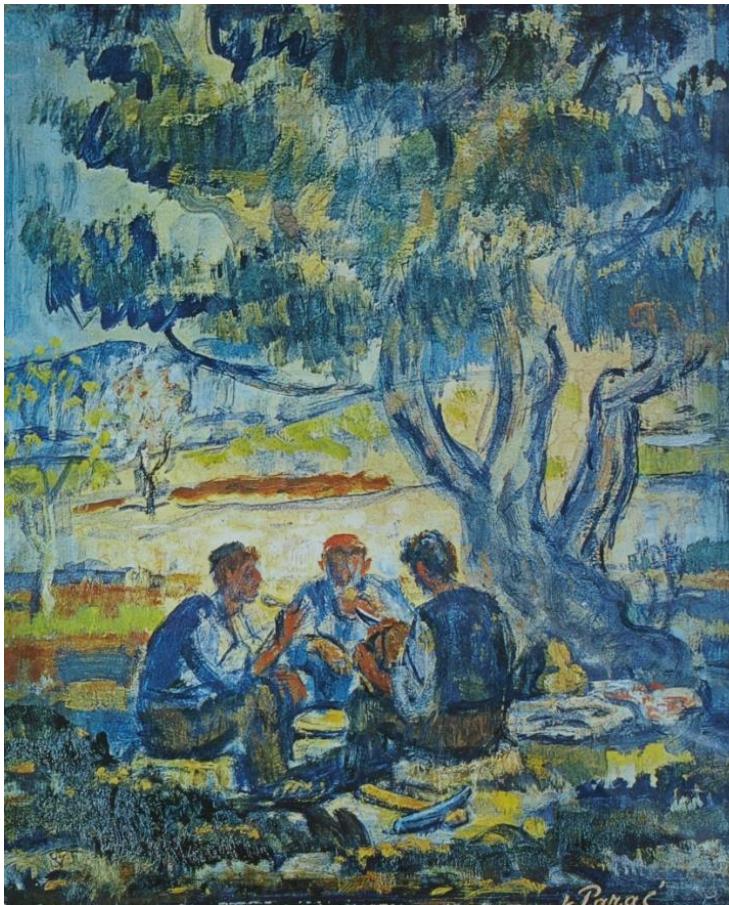
Od malih nogu se suživio s antiknom umjetnošću, rastući uz ruševine amfiteatra. Njegova sklonost prema monumentalnoj formi izražena je u freskama u Klisu i Solinu te u nekoliko kompozicija koje prikazuju slavnu hrvatsku pomorsku prošlost.

Slikao je naš znameniti slikar i solinske težake, ribare, mljekarice na magarcima, portrete, zavičajne dalmatinske krajolike obasjane suncem.

Gledajući njegove slike, vidim drevni gradić Solin kojim teče rijeka Jadro, dalmatinske kuće i dvore, jorgovane, masline, bajame i borove. Sve to snažno privlači pozornost promatrača.

Godine 1986. g. Vjekoslav Parać nas je zauvijek ostavio, nema ga među nama, ali ostale su uspomene i brojna djela za vječnost, ostalo je njegovo ime zapisano i u nazivu naše škole.

Anita Jurević, 7.a (2004)

Doručak pod maslinama

Vjekoslav Parać

Jedan od najpoznatijih Solinjana bio je Vjekoslav Parać i on je neizostavan dio naše solinske povijesti. Rodio se početkom 20. stoljeća, upravo kada je Prvi svjetski rat počeo harati svijetom pa tako i Solinom. Djetinjstvo je proveo u samom srcu Solina. Počeo je slikati povijesne teme pa su tako njegove slike, do najsitnijih detalja, dočaravale prostor Solina iz 4. stoljeća.

Takva inspiracija i ne čudi, jer je odrastao pokraj ostataka Salone, žarišta stare Dalmacije u kojoj je mučen i umro sveti Dujam, današnji zaštitnik grada Splita. Njegova rodna ulica, današnji Paraći, prava je replika Solina njegova vremena pa se na prvi pogled čini kao da je vrijeme stalo. Male uske uličice, stare kamene kuće i neposredna blizina starorimskog amfiteatra, prizivaju slike davno minulih dana.

Jedno je sigurno, veliki je čovjek proslavio ovo „naše malo mesto“ i sasvim zasluzeno simbolizira našu školu. Cijelom je svijetu približio ono što do tada nitko nije – idilu i svakodnevni život Solina. Zahvaljujući tome postao je zaštitnim znakom današnjeg Solina i nikad, baš nikad, neće biti zaboravljen.

Nikola Kalinić, 8.a (2004.)

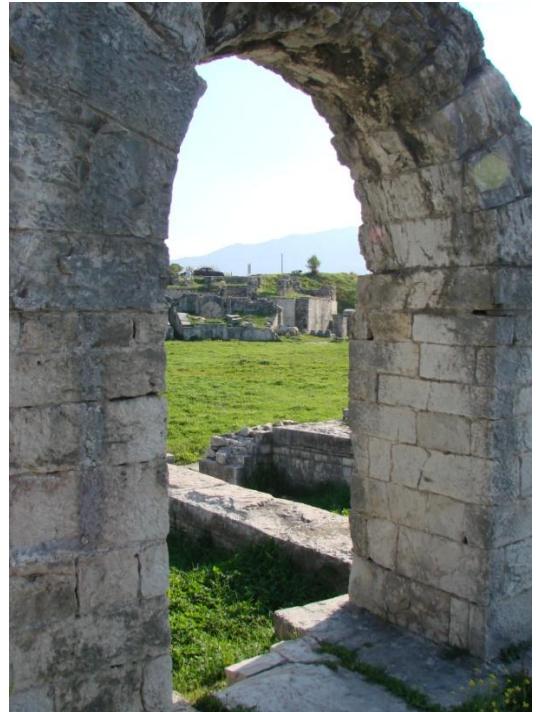
Portret sestre u narodnoj nošnji

U povijesnom krilu

Salona - glavni grad rimske provincije Dalmacije

Solin danas svojom ljepotom nikoga ne može ostaviti ravnodušnim. Tko jednom zaviri u njegovu nutrinu doći će do slavne prošlosti antičke Salone. Prve stanovnike na ovaj prostor privukao je jedan od najljepših zaljeva istočne jadranske obale koji je pružao mogućnost zaklona i trgovine, kako pomorske, tako i kopnene. Zemljopisne vrijednosti kraja prvi su prepoznali Delmati i Grci, a kasnije i Rimljani. U antičkim izvorima Salona se spominje više puta; vezuje se uz mitološku priču o Jazonu i zlatnom runu, te uz trojanski rat u kojem je Salona opskrbila Grke sa sedamdeset i dvije galije. O njoj su pisali i Gaj Julije Cezar u svom djelu *De bello civili*, Horacije, Vergilije, Strabon, Tit Livije, Apijan i drugi.

Rimska epizoda solinske povijesti započinje polovicom II. st. pr. Kr. sukobima između Rimljana i Delmata koji su završili Oktavijanovim pripajanjem provincije Ilirik Rimskom Carstvu. Posebnu važnost Salona dobiva nakon građanskog rata između Cezara i Pompeja jer se našla na strani pobjednika, Cezara. U znak zahvalnosti Salona dobiva status kolonije, a njeno stanovništvo građansko pravo. Sam Cezar u Saloni je boravio kao carski namjesnik 56. i 54. g. pr. Kr. Osim u upravno – pravnom pogledu grad poprima i druga obilježja rimskog grada. Podižu se javne zgrade potrebne za rimski način života, forum, bazilike, kurije, kazališta, amfiteatri, terme i hramovi, a rimsko vjerovanje se isprepliće sa domaćim. Za vrijeme cara Augusta i Tiberija (I. st.) Salona je rimskim cestama povezana sa delmatskim zaleđem i obalnim gradovima, Traguriumom i Epetuum. Pet velikih prometnica doprinijet će razvoju gospodarstva i trgovine. Osim proizvodnje stakla, opeke i oružja u Saloni će cvasti i tkalački obrt o čemu svjedoči dalmatica, tunika dugih rukava koju su nosili starokršćanski svećenici. Gradske utvrde i zidine Salona dobiva u drugoj polovici II. st., za vrijeme vladavine Marka Aurelija zbog prijetnje germanskih plemena. Spomenici rimske kulture, amfiteatar, kazalište i terme u Saloni su podignuti tijekom prva dva stoljeća nove ere. Amfiteatar je mogao primiti oko petnaest tisuća ljudi, a s njegove južne strane bilo je groblje poginulih gladijatora o čijem imenu, porijeklu i borilačkoj specijalnosti svjedoče pogrebni natpsi.

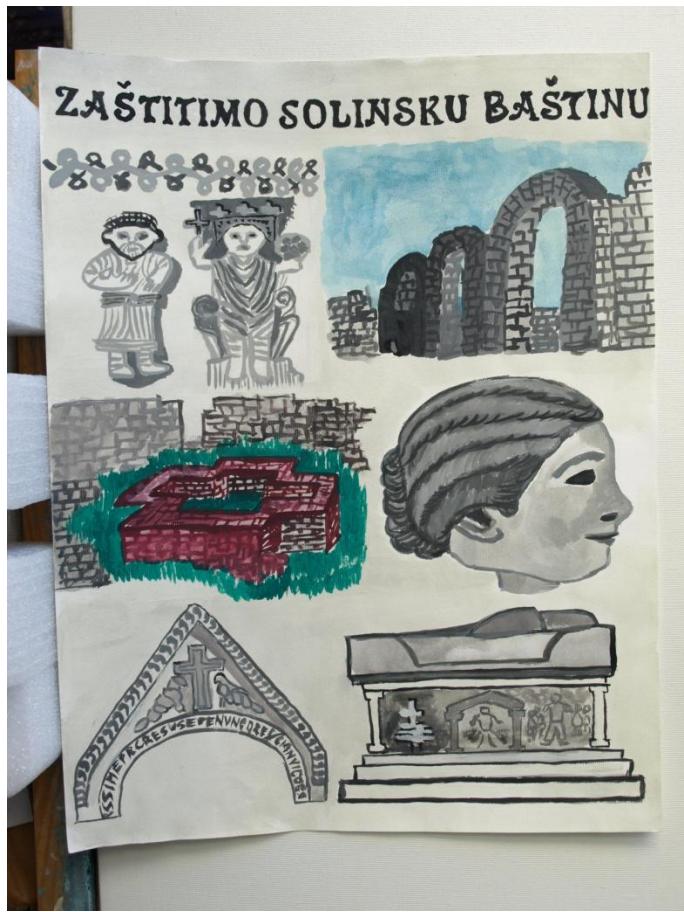

Osim privatnih termi, u gradu je bilo i više javnih termi koje su iako skromnijih dimenzija sadržavale sve karakteristične prostorije (bazene sa toplom i hladnom vodom, svlačionice, peristil), a uz forum predstavljale su važno mjesto društvenog života grada. O kulturnoj razini grada svjedoči kazalište o kojem za sada nema puno podataka. Najveći prosperitet grad će doživjeti za vrijeme cara Dioklecijana u III. st., a svoj vrhunac Salona će doseći u IV. st. o čemu svjedoči i naziv Salona felix uklesan u reljefu na gradskim vratima. Grad sa okolicom tada je imao oko četrdeset tisuća stanovnika, dakle dvostruko više nego danas. U Saloni su kao i u palači, poslije Dioklecijana živjeli neki od njegovih nasljednika sa obiteljima, a posljednji je bio Julije Nepot koji je nadzivio Zapadno Rimsko Carstvo. U nadolazećim stoljećima grad će postati meta barbara koji će početkom VII. st. okončati njeno postojanje. Tada će sklonište salonitanskim izbjeglicama pružiti spomenuta Dioklecijanova palača koja postaje zametak jednog novog grada, Splita.

Osim što je bila glavni grad rimske provincije Dalmacije, Salona je i prijestolnica ranog kršćanstva u Iliriku. Prema arheološkim ostacima, kršćanstvo je ovdje prisutno od III. st. Prva kršćanska groblja i bazilike smjestile su se van grada na privatnim posjedima, Kapljuč, Manastirine i Marusinac. Na groblju u Manatirinama pokopani su mučenici Venancije, Domnio (Duje) i Septimije, a na Marusincu Anastazije iz Akvileje. Prvi biskup-misionar bio je spomenuti Venancije, a organizator salonitanske crkve, Dujam koji se kao takav i danas štuje u splitskoj crkvi. Iz papinih pisama doznajemo da su solinski biskupi bili metropoliti cijele Dalmacije.

O propasti slavnoga grada svjedoče Toma Arhiđakon (Historia salonitana maior) i Konstantin Porfirogenet (De administrando imperio) koji donose priču o rušenju grada od strane Avara i Slavena 625. godine. No, grad nije nestao od jednom već ga je stanovništvo postupno napuštao duži niz godina tražeći sigurnije utoчиšte. Iako se Salona ruralizirala, njeni su stanovnici tekovine bogate antičke baštine prenijeli u novi grad koji će postati nasljednik Salone i u crkvenom pogledu. No, Salona i danas predstavlja izvrsnu istraživačku lokaciju i turističku atrakciju jer se spomenici tako davne i slavne prošlosti mogu vidjeti in situ.

Božidar Križanović, Marija Lubičić 7.b i
Ljuba Barun, prof.

→ Kad se male ruke slože

Vlatko Džaja: Guslar

Zajubljeni

Učenička zadruga Brnistra

U našoj školi Učenička zadruga Brnistra postoji već devet godina. U svom radu je ostvarila značajne uspjehe od kojih izdvajamo sudjelovanje na četirima Državnim smotrama. Ove školske godine radilo se u pet sekcija: maslinarskoj, sekciji ljekovitog bilja, modelarskoj sekciji, likovnoj te u sekciji turističkih vodiča. U radu je sudjelovalo oko 80 učenika zadrugara, njihovi učitelji, voditelji sekcija i domari škole. Ostvarene su značajne suradnje s Uljarom Vukšić, Arheološkim muzejom Solin, PMF-om Split i lokalnom zajednicom Sv. Kajo. U ovom broju ćemo se pozabaviti likovnom sekcijom koja vrijedno stvara mala likovna remek djela pod vodstvom učitelja Frane Ljubetića, učeći o raznovrsnim tehnikama likovnog stvaranja. Tako su naši mali likovnjaci među ostalim naučili izrađivati predmete od pečene gline, raditi na lončarskom kolu i grafičkoj preši.

Rad učenika na grafičkoj preši

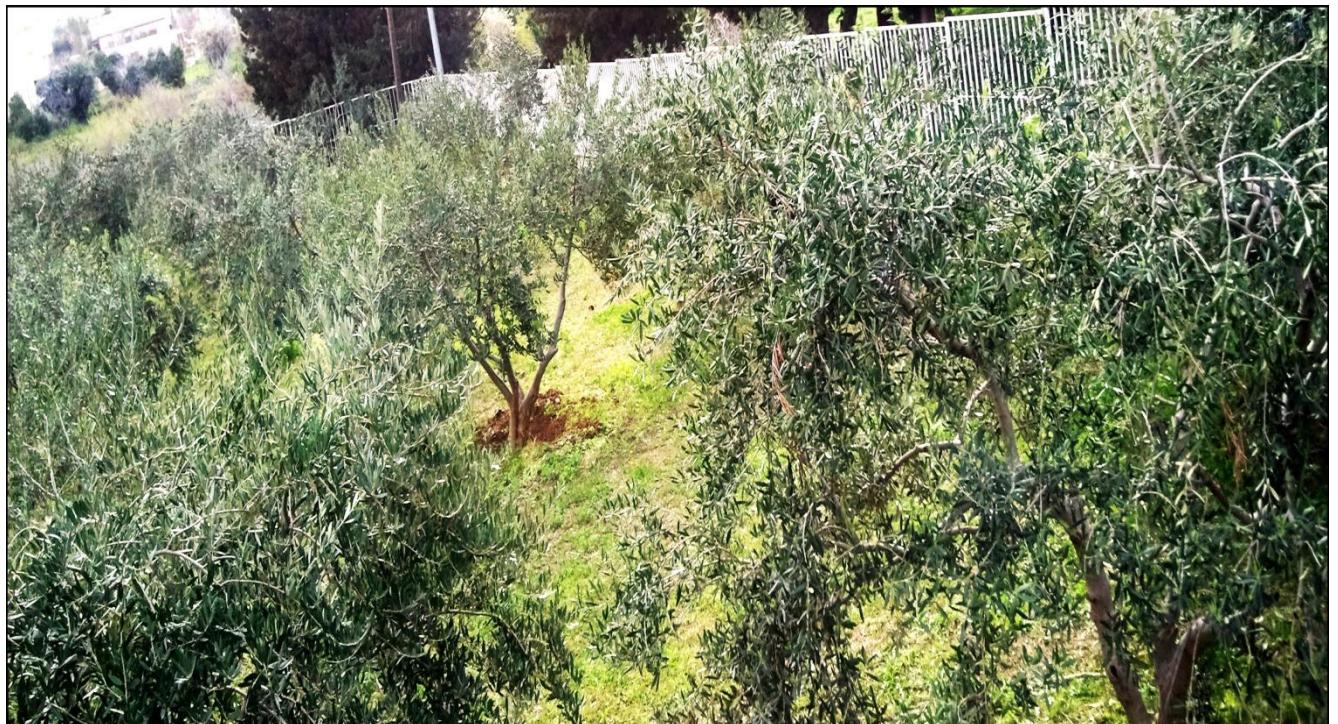
Božićni i uskršnji praznici, Dan maslina, kruha i voda u našoj školi nikada ne prolaze ne nezapaženo. Uoči blagdana djeca, uz pomoć svojih učiteljica, izrađuju ukrase pa priređuju male izložbene prodaje. Za Dan maslina organiziraju se radne akcije u školskom masliniku gdje beremo masline, koje kasnije prosljeđujemo u uljaru, gdje od njih nastaje ulje. Za Dan kruha djeca vrijedno oblikuju najrazličitije oblike kruha i peciva, koje ponosno izlažu u atriju škole, dok za Dan voda pripreme zanimljive plakate putem kojih svi zajedno učimo o važnosti očuvanja voda i zaštite planeta. Djeco, svaka čast!

Dan kruha

Svake godine, pa tako i ove, kad je došao pravi trenutak, „iscijedili“ smo naš maslinik. Dugogodišnjom brigom i održavanjem njegovali smo našu oazu, ulažući mnogo ljubavi i truda.

Vrijeme je brzo proletjelo, a naše masline su stasale pa sad već imaju osam godina, tako reći dovoljno za polazak u drugi razred. O njihovom napretku najbolje govori podatak da se za razliku od 2006. godine, kad je od njihovih plodova načinjeno 10 litara ulja, ove godine smo uspjeli ubrati toliko sočnih plodova da smo dobili čak 58 litara ulja. Zato je jasno kad kažemo sa smo uistinu ponosni na naš mali maslinik iz snova!

Školski maslinik

Susret Eko škola

Dana 18. veljače u OŠ Lučac organiziran je susret Eko škola. Kako smo i mi ponosni vlasnici statusa Međunarodne Eko škole, i to već osam godina, odazvali smo se pozivu. Školske godine 2007./2008. stekli smo brončani status Eko škole koji smo obilježili zajedno s prijateljskim Eko školama, OŠ don Lovre Katića i OŠ kneza Mislava.

Proslava obnove statusa Eko škole

Koordinatorica Eko škole: Fanita Milišić

Na susretu Eko škola voditelji eko programa imali su zadatku predstaviti svoj rad i postignuća ostvarena na temu Održiva potrošnja. Svoj doprinos održavanju ekološke svijesti iznijelo je četrdesetak škola, koje su predstavile svoj rad i ideje vezane uz zadatu temu.

Rad naše škole imala je čast predstaviti naša školska koordinatorica učiteljica Fanita Milišić, koja je i regionalna koordinatorica dalmatinskih Eko škola. Naša škola je projekt Održive potrošnje ostvarila u potpunosti, kroz redovnu nastavu i projektne dane. Napravili smo sljedeće:

- zamjenili postojeće žarulje štednim
- prikupili velike količine starog papira

Raznim provedenim anketama, među učenicima i roditeljima, o potrošnji i odnosu prema njoj osvijestili smo potrebu za razumnom potrošnjom ili ih barem naveli na razmišljanje o njoj.

U okviru susreta Eko škola, OŠ Lučac je upriličila izvanrednu priredbu u kojoj je sudjelovao veliki broj njihovih učenika. Zanimljive i poučne prizore o očuvanju prirode i zaštiti okoliša, pripremili su i predstavili učenici svih uzrasta, koji su svojim trudom i talentom oduševili sve prisutne.

No najveći pljesak i osmijeh na licima izmamili su najmlađi koji su upozorili na opasnost zagađenja, vrlo ozbiljno i profesionalno. Šlag na torti su zasigurno bili pjevači škole Lučac koji su oduševili zbornim pjevanjem, a pogotovo ženska klapa, ostavivši većinu prisutnih bez daha.

Prizor iz dječje predstave

Poruke učenika

Ženska klapa OŠ Lučac

Projekt Smećko

Kako bi pridonijeli očuvanju prirode, na još jedan način, naši učenici su prikupili otpad. Pod vodstvom svojih razrednika, svaki je razred imao zadatak od otpada napraviti nekoga po vlastitoj želji. Marljivo su prikupili otpad i krenuli u ostvarenje plana.

Michael Jackson

Bilo je tu svakakvih oblika i likova. Koristili su najrazličitiji otpad pa su njihovi projekti, zvani Smećko, nastajali od tetrapaka, limenki, starog papira, tenisica, plastičnih čašica i ostalih zagađivača okoliša.

Postigli su izvrsne rezultate, stvarajući umjetnička djela očuvanjem i čišćenjem okoliša. Moglo se vidjeti iznimnih ideja, a mi ćemo prikazati neke od njih. Uistinu hvalevrijedna akcija – kreativna i ekološka, svaka čast!

Istražili smo

Prijeti li nam globalno zatopljenje?

Globalno zatopljenje je pojam kojim se označava fenomen porasta prosječne temperature zraka na površini Zemlje i oceana. Do globalnog zatopljenja dolazi kada se koncentracija određenih plinova, poznatijih kao staklenički plinovi, čemu je uzrok čovjekova i industrijska djelatnost, stvaraju u velikim količinama. Glavni staklenički plin je ugljični dioksid koji se stvara korištenjem ugljena, nafte i plinova, kao i uništavanjem šuma i šumskih površina.

Temperatura Zemlje porasla je za 0.75 C u zadnjih 100 godina. Jedan stupanj je zbilja sitnica na koju ne treba obraćati pažnju. No, je li to zaista tako?

Tijekom zadnjih par tisuća godina Zemlja je prošla kroz nekoliko razdoblja ledenih doba. Trenutno se nalazimo u međuledenom razdoblju. Treba znati da prosječna razlika između ledenog i međuledenog razdoblja iznosi svega 3-6 stupnjeva Celzija. Razlika od svega nekoliko stupnjeva prebacuje Zemlju iz jednog stanja u drugo. Da smo sada u ledenom dobu, Zagreb bi se nalazio otprilike 1 km ispod površine leda!

Porast temperature u svijetu mogao bi izazvati znatan porast bolesti u Aziji i na pacifičkim otocima, što bi moglo dovesti do sukoba i raseljavanja stotina milijuna ljudi. Globalno zatopljenje moglo bi 2100. dovesti do većeg broja suša, poplava i tajfuna, a povećat će se i broj bolesti(kuge, malarije...)

Što čovjek može učiniti?

- Oblikovati načine očuvanja prirodnih bogatstva.
- Usvajati zajedničke životne odluke koje vode prema očuvanju i recikliranju.
- Neki od nas, koji su već napravili bitne pomake u svom životu jer imaju spoznaju o složenosti stanja, trebali bi se više zalagati u promjeni političkih odluka.
- Pojedinci trebaju stupiti u vezu s domaćim nevladinim organizacijama o zaštiti okoliša i pomagati ostvarivanje nekih njihovih projekata i kampanja.
- Pozovite aktiviste za zaštitu okoline da govore u vašoj zajednici...

Važni datumi u vezi ekologije i zaštite okoline

- 22. ožujka – Međunarodni dan voda
- 22. travnja – Dan planeta Zemlje
- 22. svibnja – Međunarodni dan bioloških raznovrsnosti
- 5. lipnja – Svjetski dan za zaštitu okoline
- 17. lipnja – Međunarodni dan borbe protiv isušivanja tla
- 16. rujna – Dan za zaštitu ozonskog omotača

Katarina Ljubičić i Sara Režić, 7. a

Tamna strana Facebooka

Svi ste već sigurno čuli za Facebook. To je društvena mreža koju danas koristi izuzetno velik broj ljudi. U ovom članku ćete saznati tko je napravio Facebook, dobre strane koje nam danas za mnogo što služe, ali i one loše.

U veljači 2004. godine čovjek imenom Mark je pokrenuo the facebook , projekt kojeg je napravio za svoje potrebe. Facebook ima mnoštvo aplikacija, raznih igara, kvizova i mnogih drugih dodataka, no njegova najveća vrijednost je u mogućnosti pronašlaska i komuniciranja s ljudima koje nemamo prilike vidjeti te nam omogućava korištenje velike količine memorije, u koju možemo pohraniti mnogo podataka. Tako da se putem njega možemo dopisivati, slati fotografije i koristiti sve njegove mogućnosti, koje su uglavnom vezane uz zabavu i razbibrigu.

No Facebook ima i loših strana, koje su se danas sve više počele zloupotrebljavati.

Naime na Facebooku ima puno pedofila koji su to iskoristili kako bi se lažno predstavili te među registriranim korisnicima pronašli žrtvu. Na takav način obmanjuju djecu, koja se s njima dopisuju misleći da komuniciraju sa svojim vršnjacima. Puno je i hakera, koji bez ikakvog problema ulaze u tuđe profile i na takav način dobivaju slobodan pristup privatnim podacima korisnika.

Čim si napravio facebook ne možeš ga više izbrisati, možeš ga samo deaktivirati, ali tvoj status, slike i sve ostalo ostaje tu i ne može se ukloniti pa uvijek postoji vjerojatnost neovlaštenog „upadanja“ i korištenja tuđih dokumenata..

Danas kod mladih Facebook stvara ovisnost, jer ga koriste u prevelikoj mjeri i tako gube zainteresiranost i vrijeme za bilo što drugo poput boravka u prirodi, druženja s obitelji ili čitanja knjiga.

Nažalost postoji već dosta istinitih priča o nesretnim slučajevima vezanim uz Facebook. Tako su zabilježene otmice, krađe identiteta pa čak i ubojstva, ostvarena upotrebom lažnog Facebook profila.

Možemo zaključiti da na Facebooku trebamo imati isključivo ljudе koje znamо te ne komunicirati s nepoznatim osobama. To nam je pouka da se ne igramо s Facebookom i sličnim web stranicama, jer nas to može koštati čak i života. Nadam se da ćete iz ovog članka nešto i naučiti, a to je da danas moramo biti veoma oprezni i paziti s kim stupamo u kontakt.

Marija Ljubičić i Petra Božić Kudrić 7.b

Beatbox

Većini nas ovaj pojam postaje poznat tek odnedavno, no on već ima dugu tradiciju. Naime beatbox je umjetnost stvaranja glazbe pomoću usta a nastaje oko 1980. godine. Poanta ove glazbene „discipline“ je stvoriti zvuk što sličniji onome koji proizvode različiti glazbeni instrumenti. Umjetnost beatboxera se ogleda u stvaranju što većeg spektra zvukova, tako da bi njen ritam bio što bliži onome koji proizvode pravi instrumenti. Ponekad se u beatboxu koristi i usna harmonika, a najčešće primjenu ove discipline imamo prilike čuti u hip-hop kulturi, čiji su najveći predstavnici svoj glazbeni put i započeli u beatboxu. Prvo svjetsko natjecanje u beatboxu održano je u Leipzigu 2005. g., a odnedavno su se i kod nas počela organizirati beatbox natjecanja.

Capoeira

Capoeira je brazilski borbeni ples, kojwg su razvili afrički robovi dovedeni u Brazil za rad na portugalskim plantažama. Iako nema pravih zapisa vjeruje se da je nastala u 17. stoljeću, a u početku se koristila za samoobranu. Kako su robovi dovedeni iz različitih dijelova Afrike, pa tako i različitih plemena, nisu se htjeli odreći svoje kulturne baštine i afričkog duha. Tako izmiješani robovi su s vremenom počeli miješati svoje tradicije. Capoeiru su vježbali za vrijeme pauza i to u obliku čistog plesa kako bi prikrili njezin borilački duh. I u Hrvatskoj je capoeira našla svoje mjesto pa je u Zagrebu, nakon šest godina djelovanja, Udruga Capoeira Amazonas osnovala i 1. hrvatski centar za Capoeiru i afrobrazilsku kulturu. Škola Capoeire postoji i u Solinu, otvorio ju je naime naš bivši učenik Tomislav Kodžoman.

Filip Brešić, 7.b

Put ka sreći

Ekskurzija Slavonija - Zagreb

Ljeto 2009.

Dan prije ekskurzije bila sam jako nervozna, prepostavljam i drugi. Cijelu noć nisam oka sklopila pa sam ujutro bila pomalo neispavana, ali to nije previše utjecalo na moje raspoloženje i euforiju svih nas.

1. dan

Rano ujutro krenuli smo na put i nismo stajali do Knina. Ne sjećam se mnogo tog dijela puta jer sam se zabavljala s društvom na stražnjim sjedalima autobusa. Svi iz mog razreda zauzeli su stražnji dio autobusa, dok je prednji bio zauzet učenicima 8. b i 8. c razreda. Nakon Knina zaustavili smo se kod Macole, a zatim i kod Rastoka. Očarala me ljepota tog malog sela. Dok su neki slušali staru mještanku kako priča o tradiciji i njihovim poznatim uštipcima, ostali su se zabavljali i malo razgledavali. Zatim smo preko Karlovca krenuli autoputom kroz Slavoniju. U večernjim satima smo stigli u Villa Valpovo. Pomalo smo bili razočarani vanjštinom hotela, ali nas je unutrašnjost očarala. Nakon večere i smještaja u sobe, bilo je vrijeme za discooooooooooooooo. Iz diska smo se kasno vratili pa smo spavali samo 4 sata.

2. dan

Na repertoaru za današnji dan našli su se Đakovo, Našice, Bizovačke toplice pa povratak u hotel. U Đakovu smo posjetili katedralu nakon čega smo mogli otići negdje po vlastitoj želji pa su neki šetali po trgovinama, a neki su odmarali na klupama. Uskoro smo se svi okupili i krenuli put Našica gdje smo posjetili dvorac grofa Pejačevića, a zatim u zoološki vrt obitelji Bizik. Najviše su nas fascinirale zmije koje smo mogli čak držati u rukama. Iznenadilo nas je što je voditelj Zoološkog vrta pokazao dresuru na lavovima i tigrovima, stojeći s njima u kavezu. Veći dio popodneva smo proveli u Toplicama, u kojima smo uživali, jer nam je nedostajalo naše more. Nakon nekoliko zadobivenih masnica i rana na velikom tobogalu, krenuli smo natrag u naš već obožavani hotel na večeru, diskop i spavanje.

3. dan

Vrijeme je za posjet Osijeku, Vukovaru i Iloku. U Osijeku smo razgledali katedralu, stariji dio grada te prošetali osječkom promenadom. Nakon ručka smo otišli u obilazak Vukovara. Posjetili smo bolnicu, u kojoj smo pogledali kratki film koji nas je podsjetio na velike ratne strahote. Poslije smo prošetali granicom Hrvatske i Srbije pa posjetili spomenik žrtvama – Ovčaru, groblje i Vodotoranj. U Iloku smo razgledali poznate vinske podrume pa se uputili put hotela. Dan smo završili u prepoznatljivom stilu – diskom.

4. dan

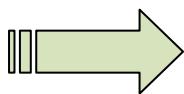
Već nas je polako počela hvatati panika zbog skorog povratka kući, što nam nikako nije bilo po volji. Nakon doručka smo krenuli u Kopački rit, koji nas nije pretjerano oduševio. Zaštita od komaraca bila je neophodna. Obišli smo park prirode te dvorac Tikveš. Ručali smo u Valpovu, a poslijepodne proveli u, već srcu priraslim, Bizovačkim toplicama. Povratak u hotel protekao je u prepričavanju dojmova.

5. dan

Sve je prošlo tako brzo i lijepo. Poslije doručka smo se oprostili s našom „Villom Valpovo“ i autoputom putovali do Zagreba na ručak. Tamo smo posjetili katedralu i dobili slobodno vrijeme za šetnju. Na putu prema Solinu, zabavljali smo se pjevajući uz gitaru. Kući smo došli kasno i jako umorni, ali ipak izrazito sretni. Svi bismo to željeli ponoviti, no svjesni smo da to nije moguće. Tijekom ekskurzije svi smo se sprijateljili pa se toplo nadam da ćemo ostati bliski i poslije jednog dužeg putovanja koje se zove osnovna škola!

Dora Grubić, 8. a

Pitam te, pitam

Marin Jakus

Iva i Petra: Za početak nam se predstavi!

Marin: Zovem se Marin Jakus, idem u 4. a razred OŠ Vjekoslava Paraća

Petra: Što te najviše veseli u školi?

Marin: Pisanje pjesama na satu hrvatskog jezika.

Iva: Čujemo da si u tome izvrstan te da pišeš divne pjesme. Sjećaš li se svoje prve pjesme?

Marin: Ne sjećam se naslova ni teme, ali se sjećam da sam prvu pjesmu napisao u 3. razredu.

Petra: Odakle crpiš ideje za nove pjesme?

Marin: Uglavnom iz škole, posebno iz svog razreda.

Iva: Što tvoji roditelji kažu na talent koji nosiš u sebi?

Marin: Pružaju mi veliku potporu i jako su ponosni na mene.

Petra: Koliko ti treba prosječno vremena da napišeš jednu pjesmu?

Marin: Otprilike pola sata.

Iva: O kojoj temi najčešće pišeš?

Marin: Najviše pjesama sam napisao o prirodi, u njoj uvijek ima nešto novog.

Petra: Voliš li čitati knjige?

Marin: Volim.

Iva: Koja ti je najdraža knjiga?

Marin: Izum profesora Leopolda.

Petra: Imaš li uzor, nekoga kome se diviš i poštuješ ga?

Marin: Imam, svoju učiteljicu Snježanu Bonacin.

Iva: Misliš li da ćeš jednoga dana izdati zbirku pjesama i možda postati slavni pjesnik?

Marin: Hm, pa nadam se da hoću.

Iva i Petra: Želimo ti puno sreće i mnoštvo novih ideja za nastanak novih pjesama!

Marin: Hvala lijepa!

Ja planiram

Ja planiram košarkaš još dugo biti,

Ja planiram orahe i kekse mliti.

Ja planiram curu naći

I igradi se vani sve dok se ne smrači.

Ja planiram završiti školu

I sunčati se na molu.

Ja planiram da me baka pameti ne uči

I da me prestane kuhačom tući.

Planiram ja još mnogo toga,

Kad bi nastavio pisat' bili bi redaka gore do Boga!

Iva, Marin i Petra

Tužibaba

Tužibaba diže ruku,

Na našu muku.

Umjesto da radi ono što treba raditi,

Govori stvari za koje ne treba mariti.

Ako se počešeš po nosu,

Ili zagladiš kosu,

U grdnom si sosu.

On dići će ruku brzinom metka,

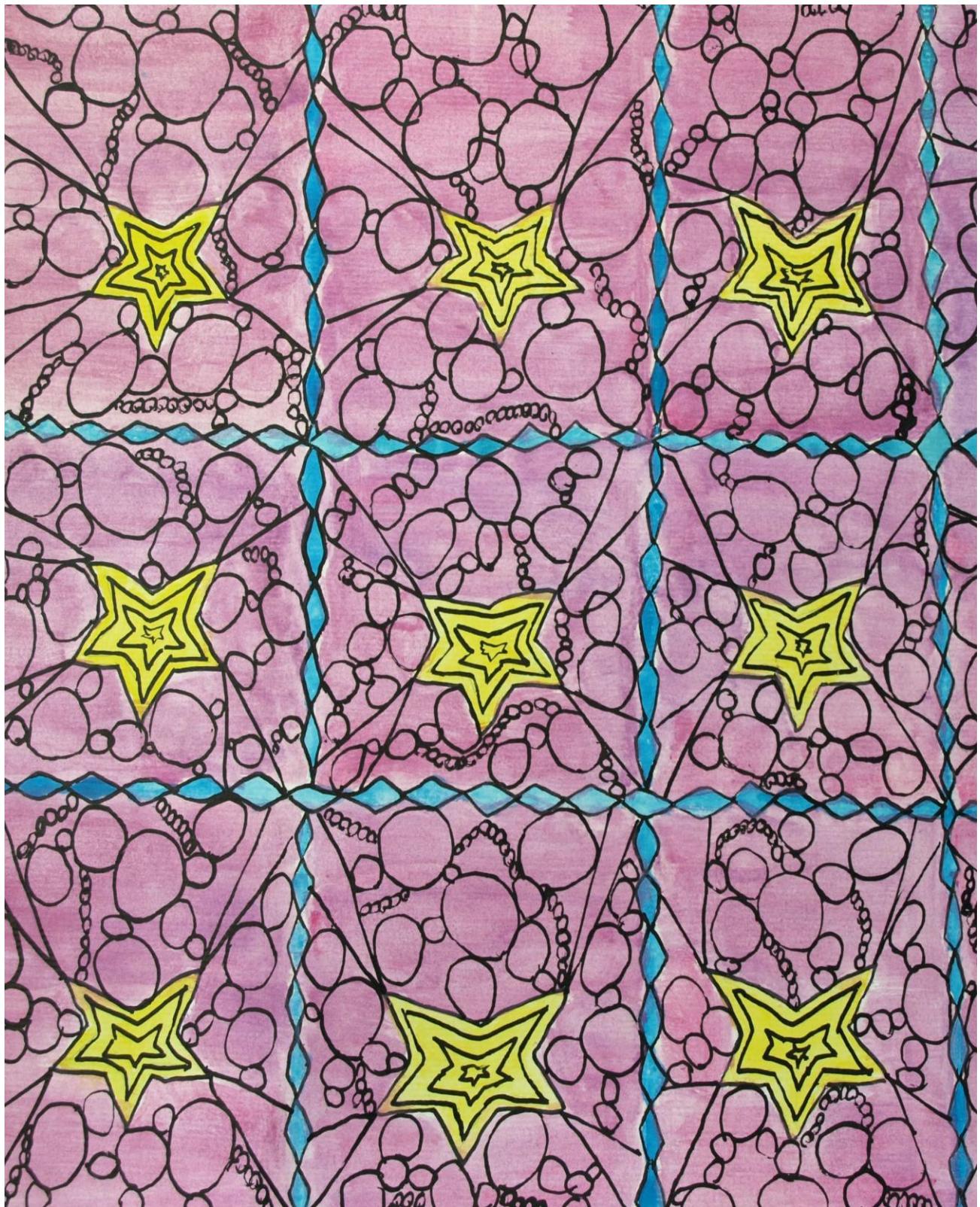
To radi od ponedjeljka do petka.

Zato vikend i postoji,

Da se možeš od tužibaba odmorit

Zvjezdice

Likovno - literarni prilog učenika

Ljubav sve pozlati

Zaljubljena

Sveti Valentine, molim Te daj!
Jednoj ljubavi da ne bude kraj.
Moj dečko iz snova
Nije stara ljubav, već nova.
Neka me upozna,
Samo srca daj!
Jer veljača djeluje na mene
I često imam dijagnozu zaljubljene.

Andrea Domnjak, 7. b

Volim te

Volim te bez prestanka,
Jer u ljubavi nema nestanka.
Voljet ću te dok sam živa,
Za ljubav ću uvijek biti kriva.

Zaljubljena sam do neba,
Samo ljubav sad mi treba...

Zagrli me snažno, snažno,
Da zaboravim na sve...
Poljubi me nježno, nježno
Da osjetim te.

Usne su ti slatke, tople kao med,
A riječi tvrde, hladne kao led.

Ivana Ančić, 7. b

Ljubav – najsavršeniji put do sreće

Jeste li se ikada zapitali kakav bi bio svijet bez ljubavi? Bio bi poput napuštene kuće u kojoj nitko više ne živi ili starih crno-bijelih fotografija kojih se nitko ne sjeća. Ljubav posjeduje svu toplinu koju treba svako živo biće da bi se osjećalo sigurnim i potpunim.

Jeste li se ikada zapitali kako je napuštenoj djeci ili starijim osobama i kako bi se osjećali da im pružimo samo malo ljubavi? Zasigurno bi se preporodili jer i najmanja doza ljubavi može promijeniti čovjeka.

Ljubav je poput sunca, danju obasjava zemlju, a noću smišlja nova djela za svoj nastup. Za ljubav treba trpjeti, boriti se i gorjeti. Ljubav je najsavršeniji put do sreće, zbog nje se treba i najboljeg odreći.

Ante Jakus, 7. b

Majčina ljubav ne stari!

Ponekad se mala djeca zapitaju što to sve predstavlja majka. Ona je toplina, ljubav, sreća i milost božja. Majčinstvo je najljepše što je Bog mogao podariti ženi, jer dijete je najveći dar s neba. Majčina ljubav nema granica, ona je vječna i uvijek potrebna djeci. Nažalost nemaju sve žene taj blagodat, niti sva djeca imaju svoje roditelje; zato treba mi biti zahvalni na ljubavi koju primamo. Kamo li sreće da svatko ima roditelje pune ljubavi, razumijevanja i nježnosti. Svaka majka koja čini sve najbolje za svoje dijete i za njega ima uvijek razumijevanje, najsličnija je Isusovoj majci – Djevici Mariji. Ostale vrste ljubavi mogu s vremenom izblijediti pa čak i nestati, ali majčina je ljubav uvijek jarke boje i u cvatu mladosti.

Ante Jakus, 7. b

Josipa Žižić, 7.b (2004.)

Samo srce

Što sad da vam kažem
I što da vam napišem?
Vama mogu da lažem,
Ali srcu ne mogu više.

Ona je tako lijepa i draga,
Pogled mi je samo traži,
A kad sretnem njen lice
U glavi mi kaos pravi.

Kad bi znali što se zbiva
Kakav rat u srcu mom;
Moram ostat bistre glave,
A u srcu pravi lom.

Koji lijek da uzmem ja
Kad mi ona ne da mira,
Da izdržim sve te bitke
Koje moje srce skriva.

Mario Kapitanović, 7.b

Bože!

Bože, kad mi dođe posljednji tren,
Daj da još jednom susretnom pogled
njen,
Te rajske oči će mi pomoći
Da u sjaj neba gledat ću moći.

Bože, kad mi dođe posljednji čas,
Daj da još jednom čujem njen glas,
Kad me k sebi počneš zvati
Njen „Volim te“ neka me prati.

Bože, kad mi dođe posljednji danak,
Daj mi još barem jedan sanak,
U njemu nek' bude andeo ona
Koja će povesti me do tvog doma.

Filip Brešić, 7.b

Zahvaljujem Suncu

Zaista volim izlaske Sunca kad nas pozdravlja i želi nam sretan dan. Sunce me čini slobodnom, veselom i razigranom. U igri često pogledam put neba i puna radosti gledam Sunce.

Zahvaljujem mu što svoje zrake pruža djeci i ljudima te ih miluje, dok im vjetar mrsi kosu. Sve je to lijepo, ali još je ljepše kad Sunce zalazi i svojim zrakama nam maše do susreta sljedećeg jutra.

Margarita Nerlović, 6. c

Moj Vranjic

Zemljo moja

Osiromašena
Napačena
Ponižena

Gledam te
Očima ljubavi

Lijepa si
I nezamjenjiva
Voljena zemljo

Petra Jurić, 8. c

Krili se topla noć.
Zvonik hrli
Zvjezdanom nebu.
Angelus odzvanja.
Mjesečev sjaj
Prosipa se po moru.
Ljuljuškaju se barke.
Valiči plaču obalu.
Zbijene kamene kuće
Radost mi daju.
Spava moje mjesto.
Udišem svježinu
I njegovu ljepotu.

Ana Jurić, 8. c

Moje bake

Svoje drage bake nikada neću zaboraviti zbog njihovih bistrih i mudrih očiju, njihove tople kože i mekog glasa koji me uvijek tješi. Njihova dobra djela daju mi najbolji primjer da postanem valjana osoba. Najviše im zahvaljujem što su odgojile moje roditelje da oni mene odgoje i pretvore u dobru i poštenu osobu. Njihova mudra, plemenita i naborana lica nikada neće nestati iz mojih najdražih uspomena koje će me pratiti cijeli život te me ujedno opominjati i voditi putem k dobru i Bogu.

Margarita Nerlović, 6. c

Život nam se odvija kao vrpca sa zagonetnim slovima

Život...

Tako kratak,
A tako dug
Svaki dan me zove
Na svoj čarobni put.

Svaki novi dan
Otvara poglavlje novo,
Na vrpcu života
Dodajem još jedno slovo.

Mnoge sam tajne otkrila,
A bezbroj ih još čeka,
Što će biti sutra
Zagonetna je to rijeka

Na vrpcu života, slova se nižu
Jednu lijepu povijest
S osmijehom pišu.

Srce sam otvorila
Radosti i životu
Jer samo tada
Osjećamo svu njegovu ljepotu

Leonora Burazin, 7. b

Učitelji

Učitelji razni,
Sve u svemu glasni,
Mrgud il' veseljak,
Možda pravi zabrinjak.

Visoki il' niski,
S djecom jako bliski.
Mnogo gradiva ima,
Škola teška je svima.

Đaci nastavu prate,
No neki drugi na nastavu svrate:
„Oprostite, pogriješio sam razred!“
I tako u nedogled

A sad da se i ja na svoje brige vratim
I da na vrata udžbenika svratim.

U drugim prilikama vidimo se mi,
A do tada želim Vam mnogo ljubavi
I iznenađenja,
A do tada
Doviđenja!

Ivana Ančić, 7. b

Moj uzor

Moj uzor je moja majka. Ona me svakim danom uči nečem novom, uči me kako postati i biti bolja osoba. Moja mama je jako dobra osoba. Istiće se dobrom djelima i uvijek je spremna pomoći. I pametna je. Svaki put kad mi nešto zapne u zadaći, ona mi pomogne. Jako me voli i dala bi sve za mene, baš kao i ja za nju. Ona je moje sve, ona je moj uzor!

Marija Magdalena Matković, 6. c

Haiku

Bijela patka

Po nebu pliva i susreće

Se s bijelom ribom.

Ema Andrea Drašković, 5. b

Zima nosi ljetnu

Kapu da je sunce

Ne bi uništilo

Mario Barišić, 5. b

Družina djece

Odjekuje livadom

„Žuti maslači!“

Franko Jadrić, 5. b

Rebeka Milanović, 8.b (2006)

Janjci preskaču

Zaigrane vlati trave

Zanemaruju klanje

Karmen Blažević, 5.b

U smeđem polju

Raznobojni novčići

Te pozdravljaju.

Ema Andrea Drašković, 5.b

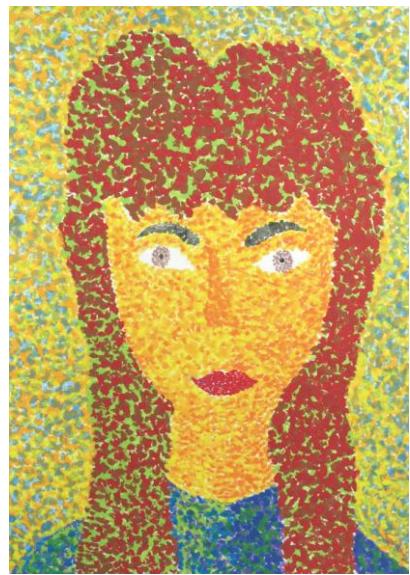
Portreti

Žana Sikirica, 6.c (2004)

Ivana Duvnjak, 8.c (2005)

Anamarija Barišić, 6.b (2004)

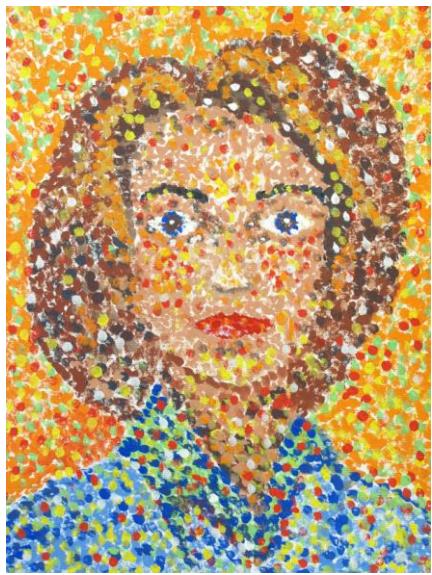
Jakov Bilandžić, 6.c (2004)

Genoveva Jurjević, 8.a (2004)

Ljubica Stanić, 6.c (2004)

Zrinka Pribudić, 6.b (2004)

Tea Vukšić, 8.b (2005)

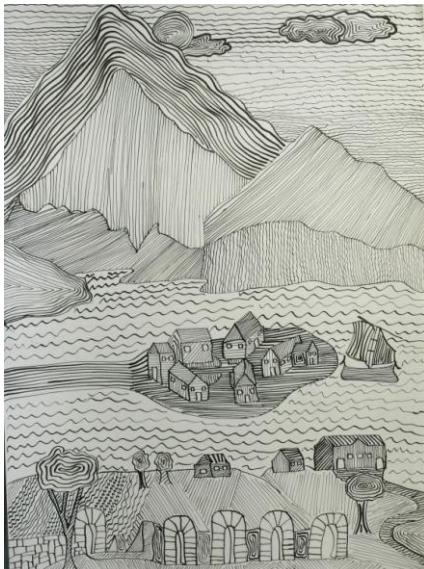

Maja Jelavić Šako, 6.c (2004)

Portreti i pejsaži

Zrinka Pribudić, 8.b (2005)

Maja Vukadin, 7.b

Ivona Čavka, 8.c (2005)

Marija Sivro, 7.a (2006)

Matko Musić, 7.a (2006)

Tina Baleta, 7.b (2008)

Marin Ivančević, 8.c (2005)

Rebeka Milanović, 8.b (2006)

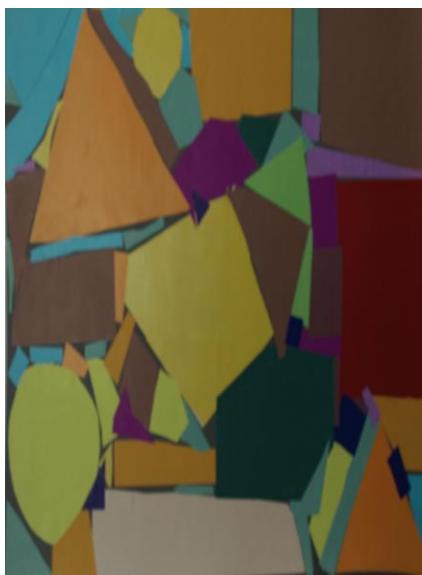

Antonia Musić, 8.a (2010)

★ Apstrakcija

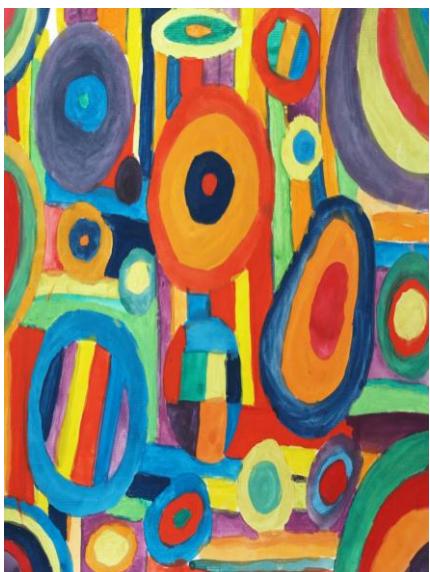
Marija Leskur, 6.a (2003)

Mario Patrlj, 5.b (2003)

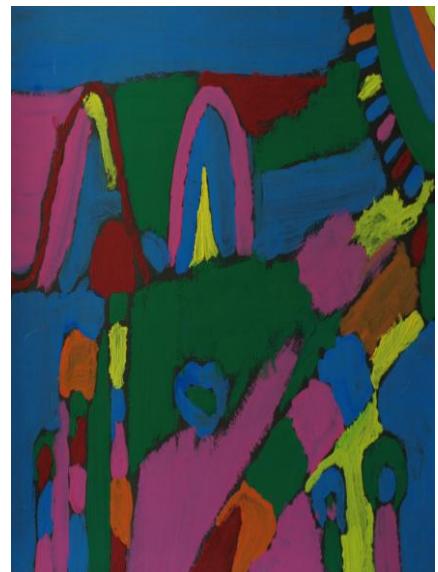
Antea Kulic, 6.c (2008)

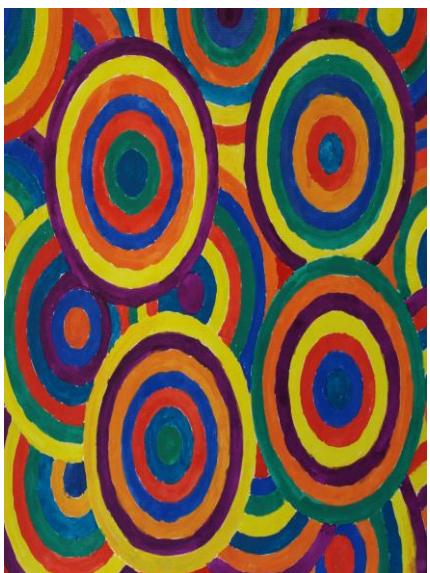
Kristina Bošnjak, 5.b (2003)

Anamarija Jokić, 6.b (2003)

Mislav Matas, 8.a

Ivan Šošić, 5.a (2003)

Marija Režić, 5.a (2003)

Simona Barišić, 5.b (2003)

Filip Varnica, 5.b (2003)

Luka Čović, 6.c

Kristina Bošnjak, 5.b (2004)

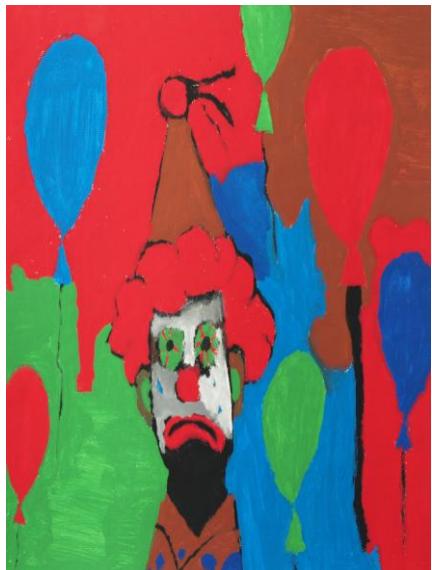
Karla Jakus, 6.a

Jelena Babić, 5.a

Ivan Ferdinand Barišić, 5.c

Josip Čondić Bijader, (2003)

Marin Grubić, 8.b

Žana Sikirica, 5.c

Vukovar u srcu

Nakon poduze vožnje stigli smo na odredište. Grad poštenih, pravednih i hrabrih ljudi davao je smisao mom domoljublju. Urušene kuće, razrušena bolnica, uništeni prosvjedi... Sam pogled na sve to učinio me ljutom i ogorčenom. Ulazimo u bolnicu. Mistična glazba daje posebnu draž. Tama u beskonačno dugim hodnicima... Sitni odsjaji sunca kroz uništene rebrenice... Noge nam drhete, a mi u neizvjesnosti čekamo sljedeći korak.

Ana Jurić, 8. c

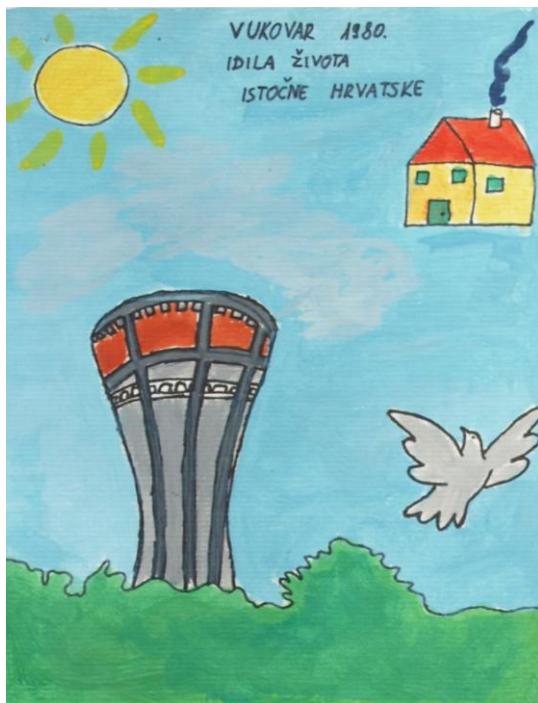
Pjesma o Vukovaru

Padale su kiše,
A srce je kucalo sve tiše.
Izgubili smo svaku nadu,
Vukovar je bio u strahu.

Tri mjeseca tama je vladala,
A pjesma boli se skladala.
Vukovarom je Srbija zavladala,
A stara granica Hrvatske se rasparala.

No onda je jednog dana izašlo sunce,
Vukovar je uzeo stvar u svoje ruke.
Hrvatska je postala ona stara,
Ali ipak nezacijeljenih rana.

Ana Ramljak, 7. b

Grad heroj

Svake godine
Palimo svijeće
I nosimo cvijeće
Na isti dan,
Dan kad je
Pao Vukovar.

Branili su njega
do posljednjeg daha,
ali protivnička sila
bila je jača,
al' dali su život
za pravu stvar,
dali su život
za Vukovar.

Oni su naše
Domove branili,
Oni su današnju domovinu stvarali.

To je naš ponos,
To je naša dika,
To je živa vukovarska slika.

Sara Prcela, 7. b

Male molitve

Dragi Bože,
Ti moju najveću molitvu znaš
I na dlanu cijeli svijet imаш.
Ali' moram ti reći i molitve male,
Moje želje i moje zahvale.
Daj da nam bude važna dobrota
Od danas pa do kraja života.
Amolim Te, Bože, daj mi s neba
Sve što mi za lijep život treba.
Nek' djeci osmijeh na licu sja,
Samo Te još to milim ja!

Božena Šalov, 6. a

Bog je uvijek tu,
On je u našem krilu.
On nas uvijek vjerno prati,
A kad se izgubim
Na pravi put me vrati.

Volim ga kao Oca svog,
A on mene kao sina
jedinorođenog.

Njemu se zato uvijek molim,
Da mu kažem koliko ga volim!

Bože, pomozi nam u našoj vjeri,
Zaista u najvećoj mogućoj mjeri.

Ja živim u vjeri
Što nam nadu daje
Za one koji ljube
Vječnost već sada traje!

Andrea Racetin, 6. a

Bože, odakle da počnem i kako
Ti znaš da mi nije lako.

Što više da tražim od tebe,
Kad znam da si dao sve od sebe.

Ne želim biti sebična i gruba
Pa da te uvijek tražim što ova glava buba.

Puno si učinio za mene,
No znaj da još zbog nečeg moje srce vene.

Da ti možda kažem
Ali' da ti ipak malo lažem?

Hm, hm, hm, možda drugom prilikom

Jer sada moram ići
I na sat vjeronauka stići.

Dragi Bože, zbogom do tada,
bit ću dobra, bar se tako nadam!

Josipa Barišić, 7. a

Dragi Bože, neizmjerno Te molim:
„Daj nam ljubavi“, jer ljubav sve nas spaja.
U ljubavi nema rata, to kaže moj tata.
U ljubavi nema tuče, to kažu svi iz moje kuće.
Kad netko nekog voli i za ljubav se moli,
Pomoći će mu svatko da riješi se boli.
U ljubavi nema grijeha, već samo radosti i smijeha.
I tako će uvijek biti,
To kaže moj tata,
Bez tuče, grijeha i rata.

Dora Bralić, 5. b

Danijela Vukadin, učenica je 7. d razreda. Bavi se veoma zanimljivim i neobičnim športom streljaštvom.

Sara: Kada si se počela baviti streljaštvom?

Danijela: Prije tri i pol godine , u 4.razredu.

Sara: Kako to da si baš od svih sportova izabrala streljaštvо?

Danijela: Zato što mi je veoma zanimljivo, a i sestra mi je trenirala prije mene te je i to bio jedan od razloga.

Sara: Kako su tvoji roditelji reagirali na to i imaš li njihovu podršku?

Danijela: Njima nije smetalo,rekli su da sama odlučim sto će trenirati.

Sara: koliko puta tjedno imaš treninge?

Danijela: 5 do 6 puta tjedno.

Sara: Kako izgledaju tvoji treninzi?

Danijela: Veoma su zabavni , no ponekad i naporni.

Sara: Misliš li da se možeš u budućnosti profesionalno baviti streljaštvom?

Danijela: Nadam se , iako u Hrvatskoj streljaštvо i nije baš rasprostranjeno.

Martin: Možeš li nam se ukratko predstaviti?

Tomislav: Naravno! Ja sam **Tomislav Kodžoman**, živim u Solinu, tj. Sv.Kaju.

Rođen sam 16.7.1989. Pohađao sam OŠ. Vjekoslava Paraća i bavim se capoeirom.

Martin: Kako si se upoznao sa capoeirom?

Tomislav: Prije deset godina preko filma "Samo najjači".

Martin:Kada si se počeo baviti capoeirom?

Tomislav: Prije tri i pol godine kada moja trenerica nije više mogla trenirat, ostavila me i sam sam se trenirao.

Martin: Jesi li se sam prijavoi ili su te prijatelji prijavili na show Super Talent?

Tomislav: Redakcija Nove TV je pozvala mog prijatelja da nastupi, ali on je odbio i dao im moj broj, i ja sam odlučio prihvati poziv da se ljudi upoznaju s capoeirom.

Martin:Imaš li životni uzor?

Tomislav: Nemam.

Martin: Koji je tvoj životni moto?

Tomislav: "Radi dobro i dobro će ti se vratiti"

Martin:Jeli ljudi pokazuju prstom na tebe?

Tomislav: Nekad. Često me ne prepoznaju.

Martin: Misliš li dali si popularan?

Tomislav: Ne, niti ne želim biti. Nisam se prijavio da bi bio popularan već da bi ljude upoznao sa capoeirom.

Martin: Jesi li zadovoljan svojim polufinalnim nastupom?

Tomislav: Ne, bio sam umoran i ne dovoljno pripremljen.

Martin: Radiš li nešto u slobodno vrijeme?

Tomislav: Ništa, sad sam otvorio školu capoeira.

Martin: Jesu li i ostale cure primijetile tvoju stražnjicu kao i Nina Badrić.

Tomislav: Pa, jesu. Ha, ha, ha!

Martin: Koju si školu završio?

Tomislav: Trgovačku.

Martin: Išao si u našu školu. Možeš li nam reći kako ti je bilo i koji ti je učitelj bio najdraži?

Tomislav: Đuro Baloević. Bio je učitelj povijesti, bio je strog, zabavan i pravedan. U školi mi je bilo dobro.

Martin: Koliko puta tjedno treniraš?

Tomislav: Sedam puta tjedno, odnosno svaki dan.

Martin: Otvorio si školu capoeira, misliš li da ima još nadarenih u Sv.Kaju?

Tomislav: Sigurno ima, a ako se budu potrudili mogu biti bolji od mene.

Martin: Mislim da je to sve. Želimo ti svu sreću sa capoeirom i nadam se da ćeš svoje umijeće prenijeti i na ostale naraštaje.

Tomislav: Hvala vam puno! Pokušat će.

Sara Prcela i Martin Slišković intervjuirali su mlade sportaše, našu učenicu Danijelu Vukadin i našeg bivšeg učenika Tomislava Kodžomana

Tomislav Kodžoman

Obavili smo razgovor sa pročelnikom područne službe Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Split Miroslavom Delićem. On je jedan od bivših učenika naše škole. S njim smo razgovarali o iskustvima tijekom školovanja kao i o njegovom poslu kojim se sada bavi.

Gosp. Deliću kakva su vaša sjećanja na OŠ Vjekoslava Paraća?

Pomalo je teško vratiti sjećanja unazad 30 godina, ali ono čega se prvo sjećam to su moje kolege iz škole i naravno učitelji.

Sve njih znam, ne samo da se sjećam njihovih imena, već odlično pamtim njihov izgled i s radošću ih povremeno srećem. Danas se izgled škole nije mnogo promjenio, ali okoliš je bitno drugačiji. U vrijeme kad sam ja išao u školu oko škole nije postojala ni jedna kuća. Sve je bila jedna velika zelena površina.

Jeste li danas u dobrim odnosima sa svojim bivšim školskim kolegama?

Mogu reći da jesam. To je najveća zasluga našeg razrednika gosp. Mirka Grubišića. Skoro svake godine on okupi nas 20-ak na jedno zaista ugodno druženje. U tom smislu on je zaista jedna poveznica koja nas sve ove godine okuplja.

Tko Vam je bio učitelj, a tko razrednik?

Učiteljica mi je bila gđa. Branka Andreis, a razrednik gosp. Mirko Grubišić. Oboje ih pamtim kao osobe koje su svojom principijelnošću, ali i strogošću utjecale na nas da se razvijemo u ozbiljne i odgovorne ljude. Pamtim još niz učitelja koji su svaki na svoj način ostavili dubok trag na mene.

Kako se zvala škola u vrijeme kad ste je Vi pohađali?

Onda se zvala OŠ "Martin Boban". Kad sam ja krenuo u prvi razred škola je bila potpuno nova. Mislim da se škola otvorila godinu dana prije toga. Zaista je bilo ugodno biti učenik u toj školi.

Kakav ste učenik bili?

Nadam se da to neće zvučati neskromno, ali bio sam uvijek odličan učenik. Dobio sam puno diploma i pohvalnica kako u osnovnoj tako i u srednjoj školi. Bio sam na većem broju školskih natjecanja, posebice iz matematike, kemije i fizike.

Je li neki učitelj ostavio poseban trag na vas?

Pa...mogu reći da je svaki učitelj ostavio trag na svoj način, netko malo blažim netko malo strožim pristupom. Sada me stvari pomalo žaloste jer vidim da su danas stvari puno drugačije. Izgubilo se podosta onih odnosa koji su nekada vrijedili u školi.

Možete li usporediti to vrijeme sa današnjim u smislu odgoja i ponašanja?

Mislim da je danas i onda velika razlika u ponašanju. U to vrijeme smo bili više pod kontrolom, što od strane roditelja, što od učitelja. Naravno, bili smo i kažnjavani na različite načine. Uglavnom se radilo o povlačenju za uho ili udarcima šibom. U to je vrijeme to bilo uobičajeno u svim školama. Mi smo se na neki način i bojali svojih učitelja.

Jeste li bili aktivni u sportu ili nekakvim drugim aktivnostima?

Jesam, kao i druga djeca bavio sam se raznim sportovima, a posebno malim nogometom kojim se bavim još dan danas. Često sam sudjelovao u školskim sportskim natjecanjima. Tada je nogomet kao i danas bio „najvažniji“ sport. Košarka i nogomet su bili najpopularniji sportovi.

Koju ste srednju školu završili?

Sustav srednje škole je tada bio drugačiji. Nakon osnovne škole niste se odmah odlučivali za određenu struku nego ste morali završiti 2 razreda opće srednje škole. Ja sam išao u srednju školu koja se tada zvala „Ćiro Gamulin“. Poslije sam u trećem razredu nastavio školovanje u Upravnoj ekonomskoj školi.

Jeste li imali ikakvi dilema oko upisa?

Da, imao sam jer su mi svi predmeti “ležali”. Imao sam puno dilema u koju školu se upisat. Ipak sam se odlučio za upravnu ekonomsku školu i poslije sam završio Pravni fakultet u Splitu.

U kratkim crtama, kako je tekla vaša karijera?

Pri završetku fakulteta nas je zahvatio Domovinski rat u koji sam se odmah uključio. Do 2005. sam bio aktivan u vojsci. Gotovo 14 godina sam radio kao časnik Hrvatske vojske. Završio je rat i ja sam odlučio graditi svoju karijeru izvan vojnog sustava.

Tada sam se javio na raspisani natječaj za pročelnika ove službe. Ponudio sam svoj program koji je na višoj razini u Zagrebu ocijenjen kao vrlo dobar. I na taj način sam postavljen kao pročelnik ove službe na iduće četiri godine.

Kako izgleda Vaš radni dan?

Moj radni dan je vrlo dinamičan i ponekad naporan. Ovo je Ustanova gdje se radi sa ljudima koji su u najtežim životnim situacijama. Prema njima trebamo biti obzirni i pokušati im pomoći. U svakom trenutku moramo biti spremni pomoći im.

U našoj županiji je trenutno 38 600 nezaposlenih. Svih njih trebamo saslušati i probati riješiti njihov problem. Ova područna služba ima 140 zaposlenika koji mi pomažu u tome.

Utječe li Vam posao na privatni život i oduzima li puno vremena?

Svaki posao značajno utječe. Moj radni dan ponekad traje 10 h. Radim od 7:30 do 16-17 h. Ali ipak sve se da organizirati. I obitelj i posao. Sve je to stvar volje i motivacije.

Imate li ikakve posebne zamjerke na obrazovni sustav u Hrvatskoj?

Mislim da je najveći problem neusklađenost obrazovnog sustava sa potrebama tržišta rada. Događa se da nakon završetka srednje škole učenici masovno dolaze na prijave za posao, ponekad čak i cijeli razred. Događa se i to da njihove završene struke nisu ono što se na tržištu traži.

Sanja Radanović i Antonela Križanović, 8.b

O ukusima se (ne) raspravlja

Turbo folk

Turbo folk je stil nastao u Srbiji u ranim 90 - ima. Nastao je iz pop - folk stila, popularnog među ruralnim stanovništvom. Naziv turbo folk smislio je crnogorski pjevač Rambo Amadeus: "Folk je narod. Turbo je sustav ubrizgavanja goriva pod tlakom u cilindar motora s unutarnjim izgaranjem. Turbo folk je gorenje naroda. Turbo folk nije glazba. Turbo folk je miljenica masa. Pobuđivanje najnižih strasti kod homo sapiensa. Turbo folk je sustav ubrizgavanja naroda. Ja nisam izmislio turbo folk, ja sam mu dao ime!"

Kao što je već rečeno, turbo folk je nastao iz pop - folk glazbenog stila, uz velik utjecaj modernih stilova. Siniša Vuco je bio prvi glazbenik koji je koristio elemente turbo folka u svojim pjesmama. Osim u Srbiji, u gotovo isto vrijeme, turbo folk je nastao na teritoriju Grčke, pod imenom Laika, no osim jezika, ime iste osobine kao i srpski turbo folk.

Naznačajnija predstavnica, simbol turbo folka je srpska pjevačica Svetlana Ražnatović - Ceca. Prodala je albine u velikim nakladama i hvaljena je zbog dobrog glasa. Njen primjer slijede ostali izvođači, npr. Seka Aleksić. Kao jedan od većih hitova Seke Aleksić istaknula se pjesma Aspirin. Također velik dio pjevača starije narodne glazbe, ostaju popularni i na pozornici, kao što su Lepa Brena, Dragana Mirković, Mile Kitić, Miroslav Ilić i drugi.

Fahreta Jahić Živojinović, poznatija kao Lepa Brena najpopularnija je folk pjevačica na prostorima bivše Jugoslavije. Bila je prva žena iz Jugoslavije koja je snimala spotove na egzotičnim mjestima. Najveći hitovi su joj: "Jedan dan života" (1985.), "Čik pogodi" (1990.), "Ja nemam drugi dom" (1994.), "Luda za tobom" (1996.), "Uđi slobodno" (2008).

Turbo folk nije samo fenomen u zemljama bivše Jugoslavije. Razvio se i u drugim državama, kako na Balkanu, tako i izvan prostora Balkana. U Bugarskoj je popularan potpuno isti stil glazbe, zvan čalga (od turske riječi čalgi - što znači sviranje ili glazba). Većina izvođača čalge zapravo je preuzela melodiju iz srpske ili grčke glazbe, a dodali su tekst iz bugarskog jezika.

Koliko god na prvi pogled turbo folk vladao prostorom bivše Jugoslavije, pažljivije slušanje glazbe u zagrebačkim i beogradskim kafićima (i ostalim ugostiteljskim objektima diljem Hrvatske i Srbije) pokazuje zanimljiv efekt; dok u zagrebačkim kafićima strana glazba preteže danju, u noćnim satima javlja se turbo folk, dok se preko granice najvjerojatnije više sluša Mišo Kovač, Oliver Dragojević i ostali hrvatski izvođači nego u domovini.

Prema istraživanju najveći broj građana Hrvatske sluša pop/zabavnu glazbu, a nakon toga slijede narodnjaci. Preko sedamdeset posto naših građana sluša glazbu svaki dan. Među glazbenim žanrovima najslušaniji je pop. Ono što slijedi nakon popa su narodnjaci, oni su drugi najslušaniji žanr u Hrvatskoj, a najviše slušatelja ima u Slavoniji i Lici, a među slušateljima prednjače mladi ljudi. Među najomiljenijim pjevačima narodne glazbe, svakako se ističe Halid Bešlić, Seka Aleksić, Lepa Brena, Dragana Mirković i drugi.

Volim ovu vrstu glazbe zato što je vesela i zabavna, a tekst se lako pamti. Ne volim baš sve turbo folk pjevače, ali ima nekoliko pjevača koji su mi posebno dragi.

Turbo folk glazba podiže raspoloženje i zato je voli većina mlade populacije. Ritam je brz i doslovno poziva na ples. Tekstovi te glazbe uglavnom govore o svakodnevnim stvarima i problemima, a najviše o ljubavi, kako o sretnoj tako i o nesretnoj. Svatko se može opustiti, zaplesati i pronaći u tim stihovima. Mislim da je to najveći razlog zbog kojeg mladi slušaju ovu vrstu glazbe.

Leonora Burazin, 7.b

vs. Dalmatinska pisma

Dalmacija i klapske pjesme imaju bogatu i dugu glazbenu tradiciju. Glazba je tipično mediteranska, pjesme su isključivo vokalno otpjevane, a njih pjevaju od pet do osam uskih članova klape.

Glazbenu tradiciju sastavljaju plesovi, instrumentalna, i prije svega vokalna glazba. Zbog njenog nevjerljivog bogatstva, ona je služila kao inspiracija za nove oblike glazbe kao opere, operete i konačno, popularnu glazbu. U zadnje vrijeme teško sačuvati tradicionalnu glazbu pa se ubacuje popularna glazba.

Takozvane dalmatinske klapske pjesme u samoj su srži te glazbe. Klapa u dalmatinskom dijalektu znači društvo ili grupu. Klapske pjesme imaju polagan, slobodan ritam i često su bez ikakve mjere. Pjesme su obično ljubavne skoro serenadnog oblika, u većini primjera upućene voljenoj osobi.

Klapske pjesme su najvredniji i najistaknutiji dio šire baštine urbane glazbe. Druge urbane dalmatinske pjesme također imaju više manje, sve spomenute značajke. No one uključuju širi i raznolikiji repertoar pjesama, izvođenih od različitih miješanih, vokalno-instrumentalnih sastava. Najčešći prateći instrumenti su mandoline.

Neke dalmatinske pjesme poput Krive karte i Ako si pošla spat i druge, popele su se na sam vrh glazbene ljestvice. Iskreno, ni ja nisam prije slušala dalmatinske klapske pjesme, ali jednog dana na Radio Dalmaciji su se počele puštati te pjesme i oduševile me, a pjesma Kriva karta je postala jedna od mojih najdražih pjesama.

U zadnje vrijeme teško je sačuvati tradicionalnu dalmatinsku glazbu pa se ubacuje popularna glazba. Posljednjih godina mladež je počela slušati turbo-folk glazbu bez posebnog razloga.

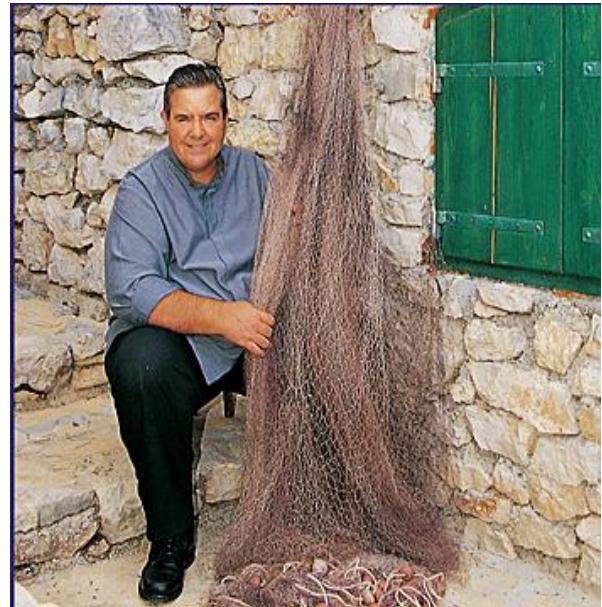
Mislim da svatko kući treba slušati što hoće pa makar to bila turbo folk glazba, ali na javnim mjestima bi to trebalo biti malo drukčije. Najveći je paradoks u cijeloj priči da turbo folk glazba ni u Srbiji nije više tako popularna kao što je nekoć bila, a samim tim ni tako unosan posao.

To je jedan od razloga zašto su njihove zvijezde poslovanje počele širiti u Hrvatsku i druge zemlje.

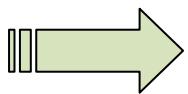
Ivana Ančić, 7.b

Iskreno, klapske pjesme prije nisam shvaćala , no kada sam par pjesama pozorno poslušala shvatila sam koliko su lijepe i duboke . Shvatila sam da kroz pjesmu možeš iznijeti svoje osjećaje. I mislim da onaj tko nije iz Dalmacije nikad neće shvatiti i osjetiti te pjesme kao dalmatinski čovjek. Neke od poznatijih pjevača su Vinko Coce, Goran Karan, Oliver Dragojević te klape KUD Cambi, klapa Solin, klapa Iskon. Meni osobno najdraži dalmatinski pjevač je Vinko Coce i pjesme Kapetane tribali bi doma i Za te uvik mora bit te klapa Solin s pjesmom Tebi s ljubavlju. U potpunosti se slažem s Cocinim stihom da tuđi čovik nikad neće znati šta to veže dalmatinske ljude.

Sara Prcela, 7.b

Vinko Coce

Spomen na ...

Michael Jackson

Nezaboravni "kralj popa" kako su ga svi zvali, rodio se u Gary-u 29. kolovoza 1958. godine. Bio je član mnogobrojne obitelji. Prvi put je nastupio s jedanaest godina u sastavu Jackson 5. 1971. godine započeo je solo karijeru. U svojoj solo karijeri je izdao 5 albuma.

Najpoznatiji album mu je THRILLER kojeg je izdao 1982. godine. Najpoznatije su mu pjesme Beat it, Billie Jean i Thriller. Nezaobilazni dio karijere je bio metaforički ples znan kako Moonwalk. Michael Jackson donirao je milijune dolara u humanitarne svrhe radom svoje zaklade. Još od djetinjstva Michaela Jacksona zlostavlja je otac. Michael Jackson izdržao je mnogo operacija. Početkom devedesetih Jacksonov dermatolog je otkrio kako pjevač boluje od bolesti kože, vjerojatno lupusa. Tijekom godina Jackson se podvrgnuo brojnim plastičnim operacijama. Najznačajnije su bile one operacije nosa kojima je nos sužen do abnormalnosti. Nitko ne zna točan broj operacija koje su izvedena na njegovom tijelu. Michael Jackson osvojio je mnogo nagrada, od toga čak 13 Grammya.

Preminuo je 25. lipnja 2009. godine u Los Angelesu.

Nagađa se da je preminuo od zatajenja srca prije povratne turneje "This is it!".

Jelena Zečević, 7.b

Toše Proeski

Toše Proeski je makedonski pjevač pop i tradicionalne glazbe. Od malih nogu je pokazivao ljubav prema glazbi. Glazbeno obrazovanje stekao je u muzičkoj školi te na skopskoj muzičkoj akademiji. Karijeru pop pjevača započeo je s 15 godina, kada je sudjelovao na „Makefestu“. Velike uspjehe ostvaruje po cijelom Balkanu.

Glazbeni kritičari ga nazivaju pjevačem anđeoskog glasa. 2003. dobio je nagradu Majke Tereze za brojne humanitarne nastupe. Iste godine postao je UNICEF-ov ambasador dobre volje, a njegova pjesma „This world“ postaje UNICEF-ova himna. Na hrvatsko tržište probija se s pjesmom „Lagala nas mala“ koju pjeva u duetu s Tonijem Cetinskim. On je bio jedini inozemni pjevač koji je osvojio nagradu Hrvatskog radijskog festivala. Njegov vjerojatno najpopularniji album bio je „Igra bez granica“, u tim pjesmama pjeva kao da predosjeća svoju skoru smrt. To je ujedno bio i posljednji njegov album na hrvatskom jeziku. Poslije njegove smrti objavljen je album „The hardest thing“ njegov jedini album na engleskom jeziku. Toše je poginuo u prometnoj nesreći 16.10.2007. na putu iz Skopja prema Zagrebu. Iako je poginuo Toše i danas živi u našim srcima.

Sara Prcela, 7.b

Boris Dvornik

Boris Dvornik rođen je 16.4.1939. u Splitu. Svoj glumački talent otkrio je još u djetinjstvu. Prvi svoji film snimio je 1960., zvao se „Deveti krug“ . Do 1966. većinom glumi u komedijama, no oko 1970. počinje najuspješnije razdoblje njegove karijere. Većina njegovih filmova zasnivala se na tematici narodnooslobodilačkog rata . Za uloge u filmovima „Most“ i „Kad čuješ zvona“ dobio je prestižnu nagradu „Zlatna arena“. Njegove možda i najzapaženije uloge su one u „Malom mistu“, gdje je glumio Roka Prča i možda najveća uloga njegove karijere „Velo misto“ gdje je glumio Meštra. Time je postao jedan od najpoznatijih glumaca bivše Jugoslavije. Ostatak svoje karijere proveo je u HNK u Splitu . Umro je 24.03.2008. u Splitu od srčanog udara. Pokopan je 3 dana kasnije na groblju Lovrinac uz nazočnost više tisuća ljudi.

Sara Prcela, 7.b

Dino Dvornik

Dino Dvornik rođen je 20.08.1964 u Splitu. Svoju glumačku karijeru započinje jako rano glumeći u seriji „Malo misto“. Kroz svoj život stekao je karijeru uglednog hrvatskog glazbenika. 1980. g. sa svojim bratom Deanom osnovao je band „Kineski zid“ s kojim je promovirao pop glazbu. Uskoro se band raspada, a Dino započinje solo karijeru. Tri puta je osvojio prestižnu nagradu „Porin“, 1996. za skladbu „Afrika“, 1997. za album „Vidi ove pisme“ te 1998. Porina osvaja za album „Enfant terrible“. U svojoj glazbenoj karijeri bio je veoma uspješan, no često se događalo da njegovu karijeru zasjeni njegova ovisnost o drogi. U svom privatnom životu je također bio uspješan, bio je oženjen te je imao kćer Ellu zbog koje se i ostavio droge. Umro je 7.09.2008., samo 18 dana nakon proslave njegovog 44. rođendana.

Sara Prcela, 7.b

U svijetu knjige

Djevojka s Marsa

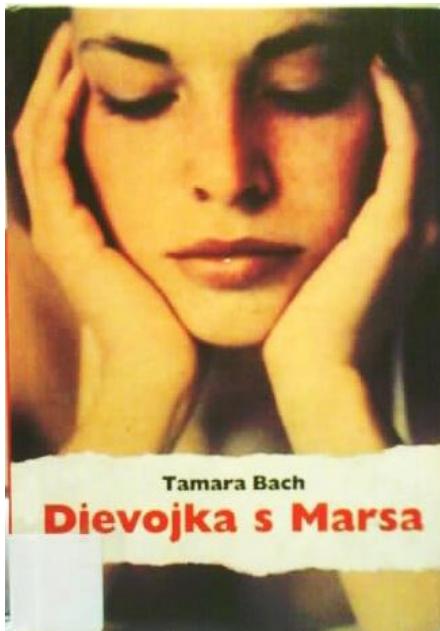
Ukratko o knjizi:

Spisateljica ove knjige (Tamara Bach) htjela je prikazati život tinejdžera, te je to i prikazala kroz glavni lik djevojke Miriam. Miriam ima petnaest godina i živi u malenom i mirnom gradiću. Veoma je povučena i samozatajna djevojka. Teško izražava svoje osjećaje te čak ima problema i s komuniciranjem sa svojim vlastitim roditeljima i bratom. Kao i svaki adolescent želi da se nešto uzbudljivo dogodi u njenom životu. Također se i zaljubljuje po prvi put. To je sve veoma zbumujuće za Miriam te se baš i ne snalazi dobro u svemu tom. Njena najveća podrška je njena najbolja prijateljica Laura koja je totalna suprotnost od Miriam. Ona joj pomaže da pronađe samu sebe te shvati što zapravo želi u životu.

Zašto sam odabrala baš ovu knjigu?

Ovu knjigu sam odabrala jer govori o razdoblju koje ja trenutno proživljavam te mi ova knjiga pomaže da lakše shvatim neke stvari koje se događaju. Mislim da svaki tinejdžer sebe može pronaći u ovoj knjizi jer je napisana onako kakav je život mlađih doista. Ova knjiga mi je uistinu pomogla da se izgradim kao osoba jer nas ova knjiga tome također uči. Po mom mišljenju treba je svatko pročitat jer će mu veoma pomoći u životu.

Ana Ramljak, 7.b

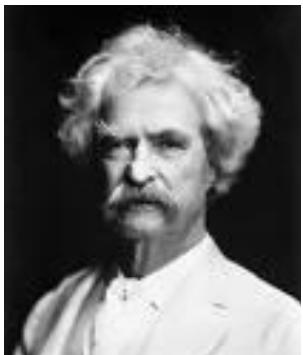
Praskozorje

Nakon 'Sumraka' i njegovih nastavaka 'Mladi Mjesec' i 'Pomrčina', spisateljice Stephenie Meyer, radnja četvrtog dijela serijala 'Praskozorje', ponovno se događa u gradiću Forksu.

Edward i Bella se vjenčaju te odu na medeni mjesec pri kojem Bella ostaje u drugom stanju. Njezina trudnoća brzo napreduje, što ju čini slabom jer je dijete koje nosi pola vampir, a pola čovjek pa se hrani njenom krvlju. Pri porođaju Bella polagano umire, no Edward je spašava taj i što ju pretvara u vampiricu. Usprkos svim preprekama dijete je rođeno živo te su je nazvali Renesmee. No, vampirica z drugog kovena Irina vidi Renesmee, dok je se igrala u travi te zbog zabune pomisli kako je ona „besmrtno dijete“ čije je postojanje protivno vampirskom postojanju te obaviještava Volture (provoditelje zakona u vampirskom svijetu). Nakon napete konfrontacije Cullenovi i njihovi svjedoci uspijevaju uvjeriti Volture kako dijete ne predstavlja nikakvu opasnost vampirima i njihovoj tajnosti, zbog čega su pušteni na miru.

Ovu knjigu sam odabrala jer me veoma zanimaju nadrealni svijet i bića, te sam velika romantičarka a ova knjiga sve to obuhvaća jer su vampiri nadrealna bića, a uklopljena je i ljubavna priča između vampira i smrtnice. Također je i poučna jer nas uči da nikada ne odustajemo te da se borimo za sebe i svoje najdraže i u trenutcima kada nam se čini da nema nade.

100 godina smrti Marka Twaina

Američki pisac i humorist, jedan od najvećih humorista u svjetskoj književnosti, prvi i najveći tipično američki pisac, Mark Twain ili pravim imenom - Samuel Langhorne Clemens, rođen je 30. studenoga 1835. godine u mjestu Florida u Missouriju.

Tijekom života bavio se različitim vrstama poslova; od tiskarstva, kormilarenja, novinskog izvještavanja pa sve do rada u rudniku srebra. Pseudonim Mark Twain počinje koristiti pišući novinske članke, što bi u području Mississippija označavalo „dva hvata duboko“. Većina Twainovih djela napisana je tijekom 1870. i 1880. godine. U svojim djelima piše o djetinjstvu, putovanjima, rasizmu i vlastitim životnim iskustvima. Njegova najpoznatija djela su:

Pustolovine Toma Sawyera, Huckleberry Finn, Kraljević i prosjak, Život na Mississippiju i Tajanstven stranac. Iste godine kada se pojavio *Huckleberry Finn* Mark Twain osniva tvrtku Charles L. Webster and Company. Loša investicija u automatski pisaci stroj dovela je tvrtku do bankrota (1894.). Twainov rad inspiriran je modernim Zapadom, a popularnost njegovih djela označila je kraj dominacije, u američkoj literaturi, pisaca iz Nove Engleske. Kasniji slavni američki pisci Ernest Hemingway i William Faulkner pozivali su se na Twaina kao na svoju inspiraciju.

U posljednjim godinama svog života Twain je pisao manje, ali je često javno govorio o mnogim temama. Ostao je zapamćen i po odijelima s bijelim crtama koja je uvijek nosio u javnim nastupima. Primio je počasni doktorat Oxfordskog sveučilišta 1907. godine.

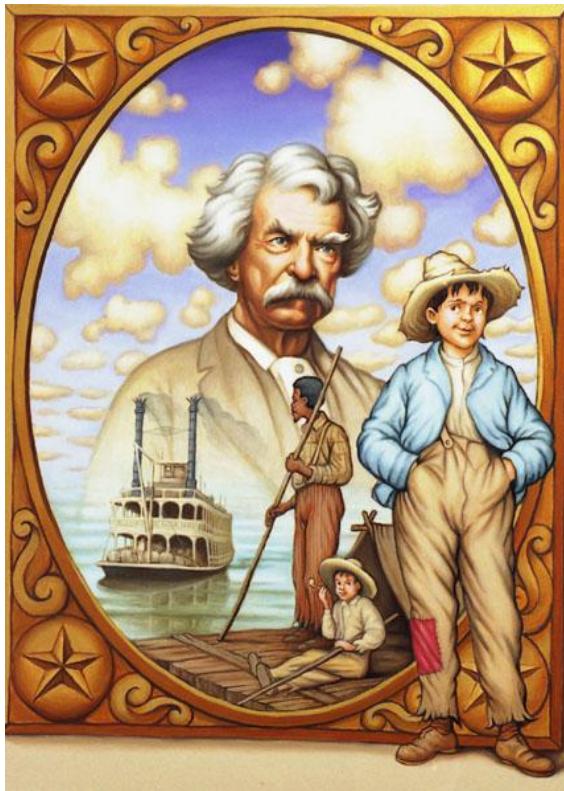
Kada je preminuo ostavio je za sobom nedovršenu autobiografiju koju je 1924. godine objavila njegova tajnica Alberta Bigelow Paine. U prvoj polovici 1990. pronađen je izvorni rukopis Huckleberryja Finna u Hollywoodu pa je 4 godine kasnije (1996.) objavljeno novo izdanje, uključujući i neobjavljene materijale. Pri kraju je zanimljivo spomenuti kako je Twain bio i jedan od rijetkih prijatelja Nikole Tesle. Preminuo je 21. travnja 1910. godine u mjestu Stormfield.

Iva Šarić, 7.b

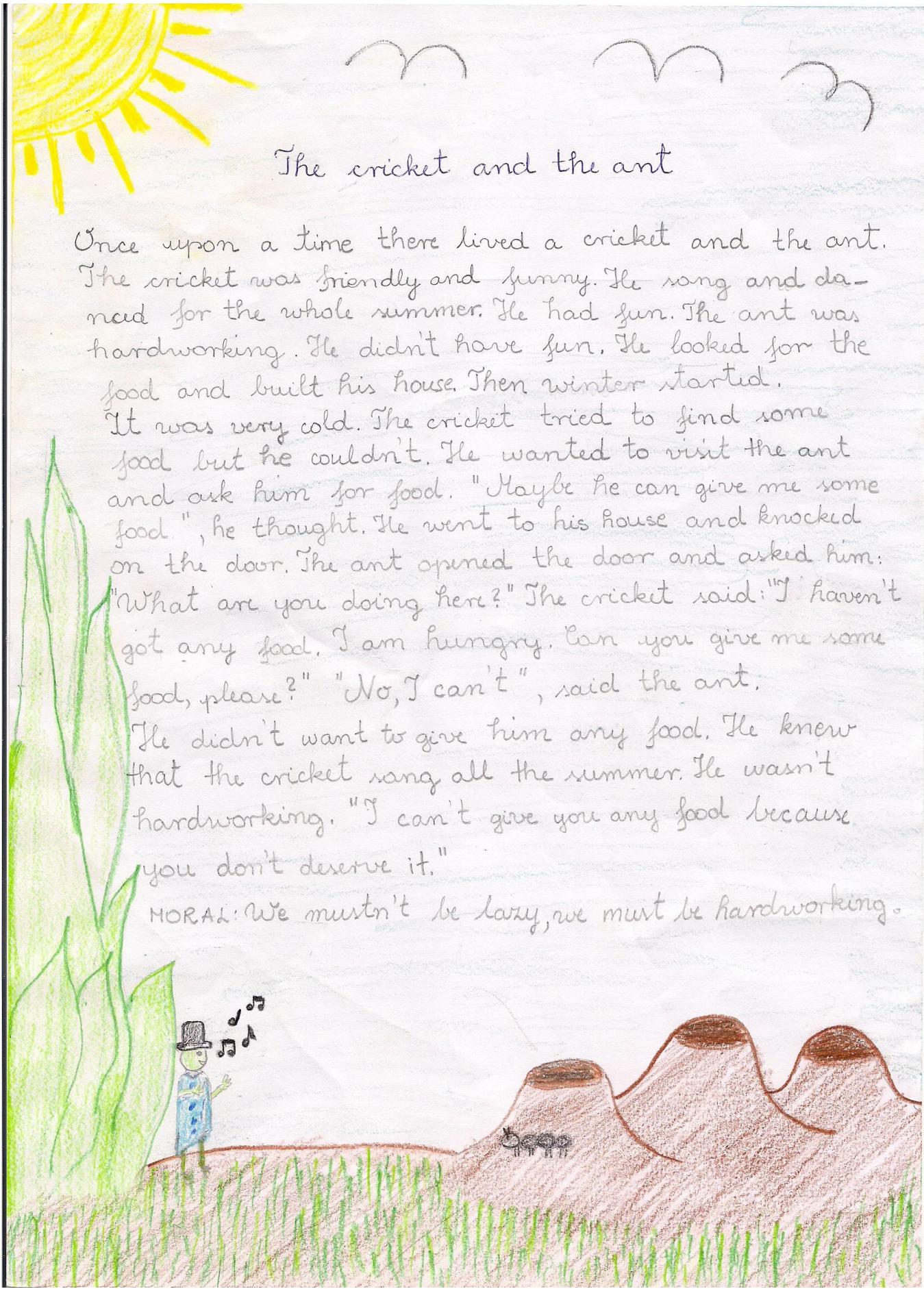
O Huckleberryju Finnu

Pustolovine Huckleberryja Finna satirični je roman američkog književnika Marka Twaina prvi puta u SAD-u izdan 1885. godine u veljači. Danas se ovaj roman smatra jednim od velikih američkih romana, a ujedno je i jedno od prvih američkih djela pisanih dijalektom pa odiše iznimnim regionalizmom. Glavni lik, a ujedno i pripovjedač Huckleberry Finn najbolji je prijatelj Toma Sawyera koji se pojavljuje u još dva Twainova romana. Knjiga je značajna zbog svojih živih i detaljnih opisa mjesta i ljudi koji žive u okolini rijeke Mississippi. Ova knjiga je ujedno i tema istraživanja mnogih književnih kritičara. No unatoč tome djelo je izazvalo mnoge kontroverze zbog svog jezika i zbog raznoraznih rasističkih stereotipa sadržanih u njemu.

Jelena Zečević, 7.b

English is fun!

The cricket and the ant

Once upon a time there lived a cricket and the ant. The cricket was friendly and funny. He sang and danced for the whole summer. He had fun. The ant was hardworking. He didn't have fun. He looked for the food and built his house. Then winter started.

It was very cold. The cricket tried to find some food but he couldn't. He wanted to visit the ant and ask him for food. "Maybe he can give me some food", he thought. He went to his house and knocked on the door. The ant opened the door and asked him: "What are you doing here?" The cricket said: "I haven't got any food. I am hungry. Can you give me some food, please?" "No, I can't", said the ant.

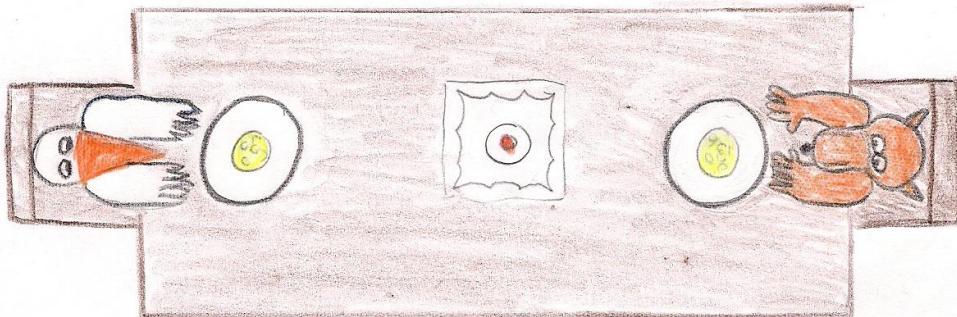
He didn't want to give him any food. He knew that the cricket sang all the summer. He wasn't hardworking. "I can't give you any food because you don't deserve it."

MORAL: We mustn't be lazy, we must be hardworking.

Andrea Šego, 6.b

❖ Fox and stork ❖

One day fox invited a stork to dinner. The fox gave the stork dinner on a plate. Stork has a beak and she couldn't eat dinner in the plate so fox ate her dinner, too. !

Stork wanted revenge so she invited fox to dinner. She gave it to her in a bottle. The bottle was so tight for fox's mouth and she couldn't eat dinner so the stork ate it. !

Moral: Don't do something to others that you don't want them to do to you.

6.A Ema Jelena Grubic

Postignuća na natjecanjima

Županijsko natjecanje

Razina natjecanja	Predmet-područje	Kategorija	Ime i prezime	RO	Učitelj - mentor
Županijsko natjecanje	Eko-kviz	ekipno	Tea Živaljić Margarita Nerlović Maja Jokić Petrica Jurić	5. c 6. c 7. a 8. c	Stela Šamanić
	Astronomija	5. r	Nikola Buzov Antonela Grubić Ilija Jelavić-Šako Mihovil Matešić	5. d 5. d 5. d 5. d	Ana Šamadan
			Frane Bacelj Mario Ercegovac	6. c 6. c	Ana Šamadan
	Talijanski jezik	8. r	Petra Jurić	8. c	Anet Plenković-Račić
			Ana Jurić	8. c	Anet Plenković-Račić
	Fizika	8. r	Marin Jurjević	8. b	Ružica Vukojević
	LiDraNo	literarno stvaralaštvo	Ana Jurić x2	8. c	Marija Cvitković
	LiDraNo	scen. nast. – pojedinačni	Karlo Kurtović-Gabrić Lucia Terze	7. c 5. d	Marija Cvitković - // -
			Karla Matulović	7. c	Mirjana Artić
	Kemija	7. r	Jere Terze	8. c	Mirjana Artić
			Marin Jurjević	8. b	Mirjana Artić
			Petra Jurić	8. c	Mirjana Artić
			Ante Roguljić	8. c	Mirjana Artić
	Geografija	5. r	Josip Maretic	5. c	Marija Žižić-Pleština
		8. r	Petra Jurić	8. c	Ana Šamadan
	Biologija Biologija	8. r	Tina Baleta	8. b	Stela Šamanić
			Tomislav Radanović	8. b	Stela Šamanić
	Matematika	4. r.	Andrea Maslov	4. PŠV	Zdenko Grgić
		8. r.	Marin Jurjević	8. b	Jagoda Mužić
	Mladi tehničari	5. r	Helena Čović	5. d	Dragan Stanojević
			Klara Limić	5. d	Dragan Stanojević
		6. r	Aldo Bujević	6. a	Mate Dorvak
			Mateo Tomic	6. a	Mate Dorvak
		7. r	Marin Doždor	7. c	Dragan Stanojević
		8. r	Tina Baleta	8. b	Dragan Stanojević
			Tomislav Radanović	8. b	Dragan Stanojević
Državno natjecanje	Astronomija	6. r	Frane Bacelj	6. c	Ana Šamadan
	Mladi tehničari	8. r	Tina Baleta	8. b	Dragan Stanojević

Naše rukometasice ...

1. Ivana Burnač, 6.b
2. Nikolina Dude, 8.a
3. Maja Boko, 8. a
4. Nikolina Zebić, 7.a
5. Matea Lončar, 7.a
6. Josipa Jerković, 7.c
7. Marija Ljubičić, 7.b
8. Andrea Racetin, 7.a
9. Marina Vrgoč, 7.a
10. Ivona Buljan, 6.a
11. Nikolina Buljan, 5. a
12. Željana Dude, 8.b

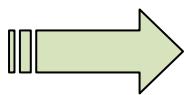

Osvojile su 2. mjesto na Regionalnom natjecanju u rukometu

Naša škola se uvijek priavljuje na natjecanje u rukometu jer nas puno trenira rukomet i uspješni smo u tome. Ove godine na školsko smo prvenstvo krenuli spremni.

Prvo smo krenuli igrati međuškolsko natjecanje. S lakoćom smo pobijedili protivničku školu iz Solina. Zatim smo igrali protiv Sinja i Trogira te smo i njih uspjeli pobijediti. Škole iz Splita i Imotskog bile su nam sljedeći protivnici koje smo također pobijedile i dobile medalje. Kako smo se dokazale boljima od svih škola iz županije, krenuli smo na Regionalno natjecanje u Ploče. Tamo smo igrale prvu utakmicu protiv Knina, no nije ih bilo teško pobijediti jer smo se trudile i dale sve od sebe. Poslije toga igrale su Ploče i Zadar. Ploče su pobijedile, s velikom razlikom, pa su one bile naše sljedeće protivnice. Prije utakmice malo smo se prestrašile kako će sve skupa završiti, ali smo odlučile da ćemo se truditi i pokušat pobijediti. No kad je počela utakmica sve smo se skamenile osim Nikoline Dude koja se najviše iskazala i u niti jednom trenutku nije izgubila nadu. Sreća nije ovoga puta bila na našoj strani pa smo prekinule pobjednički niz i nažalost izgubile. Protivnice su bile nadmoćne, ali ipak nismo pokazale sve što znamo, zato se nadamo ćemo sljedeće godine stići do Državnog natjecanja i donijeti svojoj školi još sjajniji pehar!

Marija Ljubičić, 7.b

Modni krik

Moja škola je kao modna „pista“. Tu možete naći svakakve stilove, no postoji ipak jedan prepoznatljiv za koji su se odlučile većina učenica. Pa da krenemo od tenisica. Nose se isključivo visoke, često raznobojne tenisice. Traperice su i dalje u modi, iako su tajice počele voditi glavnu riječ (na što se većina učitelja zgraža). Majice su uglavnom duže upotpunjene remenima u svim bojama, koje prate majice s kapuljačom, uglavnom s natpisima ili likovima iz crtića; od kojih je najpoznatiji brand Hello Kitty koji se pojavljuje na odjeći i nakitu. Neizbjježne su i karirane jakne, a na glavama su šareni rajfovi svih vrsta, poglavito oni s mašnama i zvjezdicama. Kao modni dodaci najprisutnije su šuškave narukvice i velike okrugle naušnice. I naravno ne zaboravimo neizostavne šiške koje su se raširile po školi kao kakva zarazna bolest. U trendu je šarenilo, što se vidi i u mojoj školi.

Jelena Zečević, 7.b

Karla Jakus, 6.a (2006)

Zanimljivosti

Nepoznato o poznatima

Madonna

Jeste li znali da je Madonna bila odlična učenica i navijačica te da je htjela postati balerina.

Jennifer Lopez

Jeste li znali da je od cure koja je u mladosti jedva pronašla posao, postala deveta najbogatija žena na svijetu?!

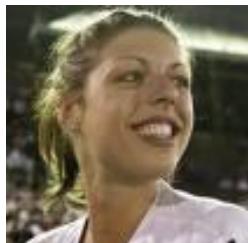

Avril Lavigne

Jeste li znali da je Avril pjevala u crkvenom zboru s majkom. Tko bi u to danas povjerovao?

Leonardo di Caprio

Jeste li znali da je Leonardo dobio ime po slikaru Leonardu da Vinciјu te da je već sa dvanaest godina tražio agenta.

Blanka Vlašić

Jeste li znali da je Blanka dobila ime po Casablanci jer joj je otac tamo osvojio zlatnu medalju.

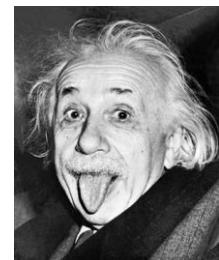

Marko Marulić

Marko Marulić je hrvatski književnik i kršćanski humanist, često nazivan "ocem hrvatske književnosti". Bio je veoma slavan, ali sigurno ne znate da je prvi upotrijebio riječ psihologija.

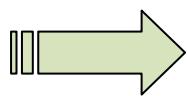
Albert Einstein

Svi znamo da je Albert Einstein bio teorijski fizičar, jedan od najvećih umova i najznačajnijih ličnosti u povijesti svijeta, ali sigurno ne znate da je prema "Top listi najutjecajnijih osoba u povijesti" najveći znanstvenik 20. stoljeća i jedan od najsuperiornijih intelektualaca svih vremena.

Napoleon I. Bonaparte

Napoleon I. Bonaparte je bio upamćen kao francuski vojskovođa, državnik i car, ali sigurno ne znate da je hrvatska trupa u njegovoj vojsci ostala upamćena po kravatama.

Veliki odmor

Učenički biseri

Učiteljica: Što je vrpca?

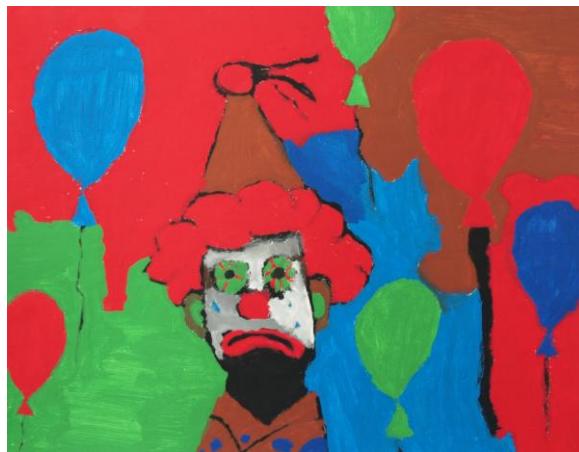
Učenik: To je ono sto se mota oko kazete

Učiteljica: Kako se zove plijesan od koje dobivamo penicilin?

Učenik: Gorgonzola

Učiteljica: Kakav živčani sustav ima spužva?

Učenik: Retardirani

Vicevi o Chuck Norrisu

Chuck Norris je u prošlom životu bio drvosječa, radio je u prašumi koja se zove Sahara.

Chuck Norris ne jede med, on žvače pčele.

Kako je nastala žirafa?

Chuck norris je udario konja šakom ispod brade!

Kad Chuck Norris radi sklekove ne spušta se prema zemlji, nego se zemlja diže njemu!

Chuck Norris uspije i prije nego pokuša!

Vicevi

Pčela nazove pauka:

- Pa dobro, kakav to mobitel imaš?
- Stalno si nedostupan!
- Ma nije stvar u mobitelu – odgovori pauk – u posljednje vrijeme mreža mi je jako slaba.

Sudac upozorava svjedoka:

- Smijete govoriti samo ono što ste vidjeli vlastitim očima, a ne ono što ste čuli od drugih. Dakle krenimo! Kad ste rođeni?
- Eh, to nisam video, znam samo po pričanju drugih.

Zec pita stonogu:

- Gdje ti je žena? Nisam je video mjesec dana.
- Otišla je kupiti cipele, pa ih još isprobava.

Školska filmologija

Učenici - ninja kornjače

Učiteljice - sestrinstvo

Vjeronauk - redovnice nastupaju

Engleski - Who am I ?

Štreber - astro boy

Petica - samo san

Shvaćanje lekcije - operacija svemir

Primanje - smak svijeta

Popravni - Alisa u zemlji čудesa

Glazbeni - high school musical

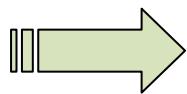
Markiranje - činim pravu stvar

Zemljopis - put oko svijeta

Povijest - mumija

Na satu fizike - tulum za pamćenje

Ispitivanje - rat svjetova

Razbibriga

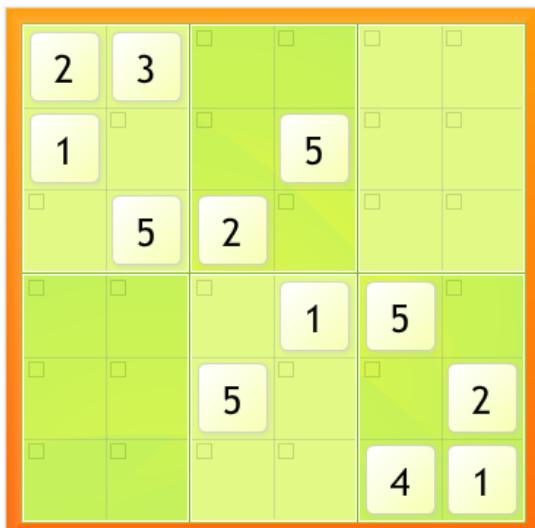
Kraj kamena
U plićini
Iza stijena
U dubini
Nije žica
Ali bode
Čuvaj ga se, mili rode
Samo takni jedno „l“
Pa ćeš ga ugledati

A zvuk ovaj
Reci, hajde
To sviraju
Škotske...

Osmosmjerka

U osmosmjerku upišite sve pojmove s popisa i zaokružite ih. Ako to dobro napravite, ostat će vam još 22 neiskorištena slova, koja čitana redom daju rješenje.

Sudoku

Cilj Sudoku mozgalice je ispuniti sva polja brojevima od 1 do 6, s time da se svaki broj smije pojaviti samo jednom u svakom retku i stupcu.

U	T	K	U	H	A	R	N	I	N	A	L
M	E	K	U	Š	C	I	V	O	I	O	O
D	M	T	O	V	A	R	G	O	V	V	N
I	P	T	O	R	A	O	I	A	I	A	A
P	E	R	O	R	M	A	C	A	Š	K	C
M	R	I	K	E	A	P	A	T	NJ	A	I
L	A	A	T	I	A	N	I	N	A	B	M
O	J	A	E	L	N	S	O	A	J	O	B
T	Š	V	A	L	A	B	O	I	U	R	A
A	I	I	O	K	A	C	E	J	D	O	L
J	A	R	B	O	L	I	S	I	C	A	O
Z	I	M	S	K	I	S	A	N	Ž	A	R

LOVAC, LAŽ, LISICA, ZIMSKI SAN, MEKUŠCI
ROLA, CIMBAL, ŽAR, PATNJA, JATO, TOVAR, TISAK,
BAKA, NOVAC, RIVA, TKO, JARBOL, LONAC,
TEMPERA, VAL, IMA, NOGOMETAS, MACA, VIŠNJA,
LIKER, ROB, RADIONA, DOL, PERO, KUHAR, DJECA,
ORAO, LORI, LJETO, NINA, RADIO

Rješenja zagonetki: 1. JEŽINAC 2. GAJDE

